

Voorontwerp van decreet tot wijziging van de toezichts- en handhabingsbepalingen in het beleidsdomein Werk en Sociale Economie

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw;

Na beraadslaging,

DE VLAAMSE REGERING BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de voor de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen

Art. 2. In artikel 12 van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de voor de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen, gewijzigd bij het decreet van 14 maart 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 2° wordt opgeheven;

2° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De geldboete die wordt opgelegd met toepassing van het eerste lid, 1°, wordt vermenigvuldigd met het aantal werknemers op wie de inbreuk betrekking heeft. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.”.

Art. 3. In artikel 13 van hetzelfde decreet wordt het woord "één" vervangen door het woord "vijf".

Art. 4. Artikel 15 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 15. Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de overtredingen, vermeld in dit decreet."

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen

Art. 5. In artikel 131 van de herstelwet van 22 januari 1985, hersteld bij het decreet van 12 oktober 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zinsnede "een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en een strafrechtelijke geldboete van 125 tot 1250 euro, of met een van die straffen alleen" vervangen door de zinsnede "een strafrechtelijke geldboete van 100 tot 1000 euro";

2° in het tweede lid worden de woorden "betrokken werknemers" vervangen door de zinsnede "werknemers voor wie onterecht een terugbetaling als vermeld in artikel 120, is aangevraagd of verkregen".

Art. 6. In artikel 132 van dezelfde wet, hersteld bij het decreet van 12 oktober 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, inleidende zin, wordt de zinsnede "250 euro tot 2500 euro" vervangen door de zinsnede "300 tot 3000 euro";

2° in het eerste lid wordt punt 1° opgeheven;

3° in het eerste lid, 2° en 3°, worden de woorden "wetens en willens" opgeheven;

4° in het tweede lid worden de woorden "dat betrokken is bij de inbreuk" vervangen door de zinsnede "voor wie onterecht een terugbetaling als vermeld in artikel 120, is aangevraagd, verkregen of behouden".

Art. 7. Artikel 136 van dezelfde wet, hersteld bij het decreet van 12 oktober 2018, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 136. Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de overtredingen, vermeld in deze wet."

Hoofdstuk 4. Wijzigingen van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers

Art. 8. In artikel 12, §1, van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zinsnede "250 tot 2500 euro" wordt vervangen door de zinsnede "300 tot 3000 euro";

2° in het tweede lid worden de woorden "bij de inbreuk betrokken buitenlandse onderdanen" vervangen door de woorden "buitenlandse onderdanen op wie de inbreuk betrekking heeft".

Art. 9. In artikel 12/1, §1, tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de woorden "bij de inbreuk betrokken buitenlandse onderdanen" vervangen door de woorden "buitenlandse onderdanen op wie de inbreuk betrekking heeft".

Art. 10. In artikel 12/2, §1, derde lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de woorden "bij de inbreuk betrokken buitenlandse onderdanen" vervangen door de woorden "buitenlandse onderdanen op wie de inbreuk betrekking heeft".

Art. 11. In artikel 12/3, §1, tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de woorden "bij de inbreuk betrokken buitenlandse onderdanen" vervangen door de woorden "buitenlandse onderdanen op wie de inbreuk betrekking heeft".

Art. 12. In artikel 12/4, §1, vierde lid, §2, tweede lid, en §3, tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de woorden "bij de inbreuk betrokken buitenlandse onderdanen" vervangen door de woorden "buitenlandse onderdanen op wie de inbreuk betrekking heeft".

Art. 13. In artikel 12/5, §4, van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden "gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en een" en de woorden "of met een van die straffen alleen" worden opgeheven;

2° de zinsnede "125 tot 1250 euro," wordt vervangen door de zinsnede "100 tot 1000 euro".

Art. 14. In artikel 12/6, §4, van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden "gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en een" en de woorden "of met een van die straffen alleen" worden opgeheven;

2° de zinsnede "125 tot 1250 euro," wordt vervangen door de zinsnede "100 tot 1000 euro".

Art. 15. Artikel 16 van dezelfde wet, hersteld bij het decreet van 23 december 2016, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 16. Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de overtredingen, vermeld in deze wet."

Hoofdstuk 5. Wijzigingen van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen

Art. 16. In artikel 10quater van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen, ingevoegd bij de wet van 17 juni 2009, hersteld bij het decreet van 24 april 2015 en gewijzigd bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden punt 1°, 2° en 4° opgeheven;

2° het tweede lid wordt opgeheven.

Art. 17. In artikel 10quinquies van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 17 juni 2009, hersteld bij het decreet van 24 april 2015 en gewijzigd bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de inleidende zin worden de woorden "gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en een" en de woorden "of met een van die straffen alleen" opgeheven;

2° in de inleidende zin wordt de zinsnede "125 tot 1250 euro," vervangen door de zinsnede "100 tot 1000 euro";

3° punt 4° tot en met 6° worden opgeheven;

4° punt 8° wordt vervangen door wat volgt:

"8° de gebruiker of de werknemer die heeft deelgenomen aan de inbreuken, vermeld in punt 1° tot en met 7°, en artikel 10sexies, paragraaf 1, 1° tot en met 5° en paragraaf 2, 1° tot en met 6°;"

5° er worden een punt 10° tot en met 12° toegevoegd, die luiden als volgt:

"10° de werkgever, zijn lasthebbers of de aangestelden die de gebruiker vertegenwoordigen voor de toepassing van artikel 3, §2, eerste lid, en artikel 6 van het koninklijk besluit van 12 december 2001 betreffende de dienstencheques, of die de werknemer vertegenwoordigen om de dienstencheques te ondertekenen;

11° de personen die dienstencheques aanwenden voor andere doeleinden dan de doeleinden waarvoor ze die hebben verkregen;

12° de personen die dienstencheques hebben verkregen, behouden of aanwenden op basis van onjuiste of onvolledige verklaringen, of door na te laten om noodzakelijke verklaringen af te leggen of inlichtingen te verstrekken.";

6° er worden een tweede tot en met een vierde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

"De geldboete die wordt opgelegd met toepassing van het eerste lid, 1°, wordt vermenigvuldigd met het aantal gebruikers van wie dienstencheques zijn aanvaard als de buurtwerken en -diensten nog niet zijn uitgevoerd. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.

De geldboete die wordt opgelegd met toepassing van het eerste lid, 2°, wordt vermenigvuldigd met het aantal werknemers die buurtwerken of -diensten uitvoeren en die niet zijn aangeworven voor de uitvoering van die buurtwerken of -diensten. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.

De geldboete die wordt opgelegd met toepassing van het eerste lid, 10°, wordt vermenigvuldigd met het aantal gebruikers en werknemers die door de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden worden vertegenwoordigd. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.”.

Art. 18. In dezelfde wet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 10 december 2021, wordt een artikel 10quinquies/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 10quinquies/1. Met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek worden gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een strafrechtelijke geldboete van 300 tot 3000 euro, of met een van die straffen alleen:

- 1° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die buurtwerken of -diensten leveren zonder te beschikken over een voorafgaande regelmatige erkenning of die niet meer voldoen aan de erkenningsvoorwaarden;
- 2° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die een andere activiteit uitvoeren dan de activiteiten waarvoor een erkenning is verleend op grond van deze wet, en die niet over een sui-generisafdeling beschikken die zich specifiek bezighoudt met de tewerkstelling in het kader van het stelsel van dienstencheques als vermeld in artikel 2, §2, eerste lid, punt a, van deze wet;
- 3° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die werken of diensten die worden gefinancierd met dienstencheques, in onderaanneming laten uitvoeren door een andere onderneming of instelling;
- 4° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die in het kader van de buurtwerken of -diensten activiteiten uitvoeren die niet zijn toegelaten in de beslissing tot erkenning;
- 5° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die dienstencheques aannemen om activiteiten te betalen die geen buurtwerken of -diensten zijn;
- 6° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die meer dienstencheques voor betaling aanvaarden en verzenden aan het uitgiftebedrijf voor verrichte prestaties van buurtwerken of -diensten in een bepaald kwartaal dan het aantal arbeidsuren dat bij de RSZ is aangegeven voor verrichte prestaties van buurtwerken of -diensten dat voor datzelfde kwartaal is gepresteerd door werknemers met een arbeidsovereenkomst dienstencheques.

De geldboete die wordt opgelegd met toepassing van het eerste lid, 1° en 3°, wordt vermenigvuldigd met het aantal gebruikers voor wie en het aantal werknemers door wie activiteiten zijn uitgevoerd die in de inbreuk worden

genoemd. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.”.

Art. 19. In artikel 10sexies van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 17 juni 2009 en hersteld bij het decreet van 24 april 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, 1°, worden tussen de woorden “buurtwerken of -diensten” en de woorden “activiteiten uitvoeren” de woorden “wetens en willens” ingevoegd;

2° in paragraaf 1, 2°, wordt het woord “dienstencheques” vervangen door de woorden “wetens en willens dienstencheques” ingevoegd;

3° in paragraaf 1, 3°, wordt het woord “meer” vervangen door de woorden “wetens en willens meer” ingevoegd;

4° aan paragraaf 1 worden een punt 4° en een punt 5° toegevoegd, die luiden als volgt:

“4° wetens en willens de inbreuk, vermeld in artikel 10quinquies, eerste lid, 10°, van deze wet, hebben gepleegd;

5° de registratie van de dienstenchequeactiviteiten op een dergelijke wijze organiseren zodat het onmogelijk is voor de inspectiediensten om exact na te gaan wat het verband is tussen de maandelijkse prestaties van elke individuele dienstenchequewerknemer, de gebruiker en de overeenkomstige dienstencheques.”;

5° aan paragraaf 1 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De geldboete die wordt opgelegd met toepassing van het eerste lid, 4°, wordt vermenigvuldigd met het aantal gebruikers en werknemers die door de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden worden vertegenwoordigd. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.”;

6° in paragraaf 2, 1°, wordt tussen de zinsnede “doen verkrijgen,” en de woorden “te behouden” de zinsnede “aan te wenden,” ingevoegd;

7° in paragraaf 2, 2°, wordt tussen de zinsnede “doen verkrijgen,” en de woorden “te behouden” de zinsnede “aan te wenden,” ingevoegd;

8° in paragraaf 2, 3°, worden de woorden “of behouden” vervangen door de zinsnede “, behouden of aanwenden”;

9° in paragraaf 2, 4°, wordt tussen de zinsnede “doen verkrijgen,” en de woorden “te behouden” de zinsnede “aan te wenden,” ingevoegd;

10° in paragraaf 2, 5°, wordt tussen de zinsnede “doen verkrijgen,” en de woorden “te behouden” de zinsnede “aan te wenden,” ingevoegd;

11° in paragraaf 2, 6°, wordt tussen de zinsnede "doen verkrijgen," en de woorden "te behouden" de zinsnede "aan te wenden," ingevoegd;

12° aan paragraaf 2 wordt een punt 7° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"7° de gebruiker of de werknemer die wetens en willens heeft deelgenomen aan de inbreuken, vermeld in artikel 10quinquies, punt 1° tot en met 7°, en artikel 10sexies, paragraaf 1, punt 1° tot en met 5° en paragraaf 2, punt 1° tot en met 6°."

Art. 20. Artikel 10septies/4 van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 24 april 2015, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 10septies/4. Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de overtredingen, vermeld in deze wet."

Hoofdstuk 6. Wijzigingen van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004

Art. 21. Aan artikel 3 van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004, het laatst gewijzigd bij het decreet van 29 maart 2019, worden een punt 14° tot en met 16° toegevoegd, die luiden als volgt:

"14° e-PV: het proces-verbaal tot vaststelling van inbreuken dat door de sociaalrechtelijk inspecteurs wordt aangemaakt en opgeslagen overeenkomstig het in artikel 100/2 van het Sociaal Strafwetboek bedoelde model via de daartoe ontworpen informaticatoepassing;

15° databank e-PV: de databank, vermeld in artikel 100/6 van het Sociaal Strafwetboek waarin de gegevens van de e-PV's en de gegevens van de bijlagen bij die e-PV's opgenomen en bewaard worden;

16° algemene verordening gegevensbescherming: verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)."

Art. 22. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt een artikel 6/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 6/3. De elektronische informatie-uitwisseling in het kader van het e-PV verloopt conform de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid.

Bij de verwerking van de persoonsgegevens met toepassing van dit hoofdstuk worden de identificatienummers, vermeld in artikel 8, §1, van de voormelde wet, gebruikt."

Art. 23. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt een artikel 6/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 6/4. § 1. Met het oog op de elektronische informatie-uitwisseling, vermeld in artikel 6/3, kunnen de sociaalrechtelijke inspecteurs hun processen-verbaal tot vaststelling van inbreuken elektronisch aanmaken via de informaticatoepassing die daarvoor is ontworpen.

§2. De in paragraaf 1 bedoelde processen-verbaal worden aangemaakt aan de hand van de volgende persoonsgegevens van de volgende instanties: 1° de identificatie- en contactgegevens van het Rijksregister van de natuurlijke personen;
2° het vestigingsadres en het nummer van de Kruispuntbank van Ondernemingen.

De persoonsgegevens, vermeld in het eerste lid, worden uitgewisseld met tussenkomst van de bevoegde dienstenintegratoren als dat van toepassing is.

In het tweede lid wordt verstaan onder dienstenintegrator: een dienstenintegrator als vermeld in artikel 2, 3°, van het decreet van 13 juli 2012 houdende de oprichting en organisatie van een Vlaamse dienstenintegrator."

Art. 24. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt een artikel 6/5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 6/5. Het e-PV wordt door de sociaalrechtelijke inspecteurs elektronisch ondertekend met de gekwalificeerde elektronische handtekening, vermeld in artikel 3, punt 12, van verordening (EU) nr. 910/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014 betreffende elektronische identificatie en vertrouwensdiensten voor elektronische transacties in de interne markt en tot intrekking van Richtlijn 1999/93/EG.

Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt, onverminderd de artikelen 8.18 en volgende van het Burgerlijk Wetboek, het e-PV dat door de sociaalrechtelijke inspecteurs elektronisch is ondertekend conform het eerste lid, gelijkgesteld met een proces-verbaal op papieren drager dat is ondertekend met een handgeschreven handtekening.

De afgeleide, bedoeld in artikel 4 §3 van het kaderdecreet Vlaamse Handhaving van XXXX, van een door de sociaalrechtelijk inspecteur opgesteld e-PV, wordt voor de opname in de databank e-PV gelijkgesteld met het origineel".

Art. 25. In artikel 7, 1°, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 9 juli 2010, wordt tussen de woorden "worden gegeven" en de woorden "De sociaalrechtelijke" een punt c) ingevoegd, dat luidt als volgt:

"c) tot vaststelling op heterdaad van een inbreuk."

Art. 26. In artikel 8, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 8 juni 2018 en 19 juli 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid wordt de zinsnede "verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming

van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)" vervangen door de woorden "algemene verordening gegevensbescherming";

2° in het tweede lid wordt tussen de woorden "de sociaalrechtelijke inspecteurs" en het woord "beslissen" de zinsnede "en de aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid, van dit decreet," ingevoegd;

3° in het tweede lid worden de woorden "een onderzoek dat betrekking heeft op een welbepaalde natuurlijke persoon" vervangen door de woorden "een onderzoek of een procedure om een administratieve geldboete aan een welbepaalde natuurlijke persoon op te leggen";

4° in het derde lid wordt de zinsnede "een onderzoek of de voorbereidende werkzaamheden die daarmee verband houden, in het kader van de decretale en reglementaire opdrachten van de sociaalrechtelijke inspecteurs, op voorwaarde dat het voor het goede verloop van het onderzoek" vervangen door de zinsnede "een onderzoek, de voorbereidende werkzaamheden die daarmee verband houden, of een procedure voor de eventuele oplegging van een administratieve geldboete in het kader van de decretale en reglementaire opdrachten van de sociaalrechtelijke inspecteurs en de aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid, van dit decreet, op voorwaarde dat het voor het goede verloop van het onderzoek of de procedure voor de eventuele oplegging van een administratieve geldboete";

5° in het vijfde lid worden de woorden "het onderzoek dat of van de controle die" vervangen door de zinsnede "het onderzoek dat, de controle die, of de procedure voor de eventuele oplegging van een administratieve geldboete die";

6° in het zevende lid wordt tussen de woorden "de sociaalrechtelijke inspecteurs" en de woorden "zou ondermijnen" de zinsnede "en de aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid," ingevoegd.

Art. 27. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt een artikel 8/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 8/1. In dit artikel wordt verstaan onder datawarehouse: een datasysteem met een grote hoeveelheid digitale gegevens die zich lenen voor analyse.

Onverminderd de verwerking van persoonsgegevens met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden, vermeld in artikel 89 van de algemene verordening gegevensbescherming, kunnen de Vlaamse Sociale Inspectie en de aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid, van dit decreet, elk voor zich of samen, met het oog op de preventie, de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van de inbreuken op de regelgeving waarvoor ze bevoegd zijn, , in voorkomend geval na beraadslaging van de bevoegde gegevensbeschermingsautoriteit, alle gegevens die nodig zijn voor de toepassing van de regelgeving waarvoor ze bevoegd zijn, verzamelen, verwerken en samenvoegen in een datawarehouse waarmee ze in staat worden gesteld om

processen van datamining en datamatching, met inbegrip van profilering als vermeld in artikel 4, 4), van de algemene verordening gegevensbescherming, uit te voeren.

De Vlaamse Sociale Inspectie kan de processen van datamining en datamatching uitvoeren om profielen met een verhoogd risico op te sporen.

- In het tweede lid wordt verstaan onder
- 1° datamining: het gericht zoeken naar verbanden in gegevensverzamelingen met als doel profielen op te stellen voor meer diepgaand onderzoek;
 - 2° datamatching: het vergelijken van twee sets verzamelde data met elkaar.

De verwerkingsverantwoordelijken voor de gegevensverwerking, vermeld in het tweede lid, zijn de Vlaamse Sociale Inspectie en de Cel Administratieve Geldboeten, waartoe de aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid behoren, die, elk voor hun respectieve bevoegdheden, voor de verwerking in het datawarehouse in kwestie instaan.

Onverminderd de bewaring die noodzakelijk is voor de verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden, vermeld in artikel 89 van de algemene verordening gegevensbescherming, worden de persoonsgegevens die voortkomen uit de verwerkingen in het datawarehouse, niet langer bewaard dan noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt, met inbegrip van de vereisten voor de toepassing van herhaling en de herroeping van een toegekend uitstel met een maximale bewaartermijn die één jaar na de verjaring van alle vorderingen die tot de bevoegdheid van de verwerkingsverantwoordelijke behoren niet mag overschrijden.

De verwerkingsverantwoordelijke stelt een lijst op van de categorieën van personen die de persoonsgegevens in het datawarehouse kunnen raadplegen, met een beschrijving van hun hoedanigheid ten opzichte van de verwerking van de beoogde gegevens. De voormelde lijst wordt ter beschikking gehouden van de bevoegde gegevensbeschermingsautoriteit.

De verwerkingsverantwoordelijke waakt erover dat de aangewezen personen door een wettelijke of statutaire verplichting, of door een evenwaardige contractuele bepaling, ertoe verplicht zijn het vertrouwelijke karakter van de gegevens in kwestie in acht te nemen.”.

Art. 28. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt een artikel 8/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 8/2. Onverminderd de verwerking van persoonsgegevens met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden, vermeld in artikel 89 van de algemene verordening gegevensbescherming, kunnen de Vlaamse Sociale Inspectie en de aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid, van dit decreet, met inachtneming van dit decreet, ieder voor de verwerkingen van persoonsgegevens waarvoor ze de verwerkingsverantwoordelijke zijn, alle gegevens die nodig zijn om de

regelgeving toe te passen waarvoor ze bevoegd zijn, verder verwerken wanneer en als de initiële verwerking en de verdere verwerking worden verricht met het oog op de preventie, de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van de inbreuken op de regelgeving die tot hun respectieve bevoegdheden behoren.

Onverminderd de bewaring die noodzakelijk is voor de verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden, vermeld in artikel 89 van de algemene verordening gegevensbescherming, worden de persoonsgegevens die voortkomen uit de verdere verwerkingen, vermeld in het eerste lid, niet langer bewaard dan noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt, met inbegrip van de vereisten voor de toepassing van herhaling en de herroeping van een toegekend uitstel, met een maximale bewaartermijn die één jaar na de verjaring van alle vorderingen die tot de bevoegdheid van de verwerkingsverantwoordelijke behoren niet mag overschrijden.”.

Art. 29. In artikel 13 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 10 december 2010 en gewijzigd bij het decreet van 29 maart 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, inleidende zin, wordt de zinsnede “100 euro tot 1000 euro” vervangen door de zinsnede “25 tot 250 euro”;

2° in paragraaf 1 wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

“2° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die diensten verrichten die verboden zijn conform het verdrag betreffende maritieme arbeid, aangenomen in Genève op 23 februari 2006;”;

3° in paragraaf 1 worden punt 14° en 15° vervangen door wat volgt:

“14° het bureau dat middelen, mechanismen of lijsten gebruikt om vissers te verhinderen werk te vinden;

15° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die publiciteit voeren die potentiële betaalde sportbeoefenaars kan misleiden;”;

4° in paragraaf 2, inleidende zin, wordt de zinsnede “250 euro tot 2.500 euro” vervangen door de zinsnede “50 tot 500 euro”;

5° in paragraaf 2 worden punt 11° en 12° vervangen door wat volgt:

“11° de gebruiker die een beroep doet op een uitzendbureau dat niet beschikt over een regelmatige erkenning;

12° de gebruiker, zijn lasthebbers of aangestelden die het bureau aanzetten of opdracht geven om bij de bemiddeling discriminerende criteria te gebruiken;”;

6° in paragraaf 2 worden punt 13° tot en met 15°, punt 20°, punt 22° en punt 23° opgeheven;

7° aan paragraaf 2 worden een punt 24°, 25° en 26° toegevoegd, die luiden als volgt:

"24° iedere persoon, vermeld in artikel 24, eerste lid, 1° en 2°, van dit decreet, die zich schuldig maakt aan een inbreuk als vermeld in artikel 24, eerste lid, 1° en 2°, van dit decreet;

25° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die sportbeoefenaars jonger dan vijftien jaar direct of indirect benaderen om een overeenkomst te sluiten om diensten van private arbeidsbemiddeling voor sportbeoefenaars te verrichten;

26° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die een vergoeding vragen om diensten van private arbeidsbemiddeling te verrichten voor een minderjarige sportbeoefenaar.";

8° er wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§3. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en op voorwaarde dat de feiten ook voor strafvervolgning vatbaar zijn, kan een administratieve geldboete opgelegd worden van 150 tot 1500 euro aan:

- 1° iedere persoon, zijn lasthebbers of aangestelden die een uitzendbureau exploiteren zonder in het bezit te zijn van een voorafgaande regelmatige erkenning of die niet meer voldoen aan de erkenningsvoorwaarden;
- 2° het uitzendbureau, zijn lasthebbers of aangestelden die na de intrekking van de erkenning nog nieuwe overeenkomsten sluiten, die overeenkomsten wijzigen, vernieuwen of verlengen;
- 3° het uitzendbureau, zijn lasthebbers of aangestelden die na de intrekking of schrapping van de erkenning nog uitzendactiviteiten uitvoeren;
- 4° iedere persoon, zijn lasthebbers of aangestelden die een bureau als sportmakelaar uitbaten dat niet voorafgaandelijk geregistreerd is;
- 5° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die na de schorsing of intrekking van de registratie nog activiteiten als sportmakelaar uitoefenen;
- 6° het uitzendbureau, zijn lasthebbers of aangestelden die een erkenning verkrijgen op basis van valse, onvolledige of onjuiste verklaringen;
- 7° de gebruiker die wetens en willens een beroep doet op een uitzendbureau dat niet beschikt over een regelmatige erkenning;
- 8° de werkgever die voor de arbeidsbemiddeling met het oog op het sluiten van een arbeidsovereenkomst voor betaalde sportbeoefenaars wetens en willens een beroep doet op een bureau dat niet voorafgaandelijk geregistreerd is."

Art. 30. In artikel 13/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 17 februari 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt de zinsnede "250 euro tot 2.500 euro" vervangen door de zinsnede "50 euro tot 500 euro";

2° in paragraaf 2 wordt de zinsnede "500 euro tot 5.000 euro" vervangen door de zinsnede "150 euro tot 1500 euro".

Art. 31. In artikel 13/2 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 12 juli 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt de zinsnede "100 euro tot 1.000 euro" vervangen door de zinsnede "25 euro tot 250 euro";

2° in paragraaf 2 wordt de zinsnede "250 euro tot 2.500 euro" vervangen door de zinsnede "50 euro tot 500 euro";

3° in paragraaf 2 worden punt 1° en punt 2° opgeheven;

4° in paragraaf 3, inleidende zin, wordt de zinsnede "500 euro tot 5.000 euro" vervangen door de zinsnede "150 euro tot 1500 euro";

5° in paragraaf 3, 1° tot en met 4°, worden de woorden "wetens en willens" opgeheven.

Art. 32. In artikel 13/3 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 24 april 2015 en gewijzigd bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt de zinsnede "100 euro tot 1000 euro" vervangen door de zinsnede "25 tot 250 euro";

2° in paragraaf 1 worden punt 3°, 4° en 6° opgeheven;

3° in paragraaf 2 wordt de zinsnede "250 euro tot 2500 euro" vervangen door de zinsnede "50 tot 500 euro";

4° in paragraaf 2 worden punt 4° tot en met 6° opgeheven;

5° aan paragraaf 2 worden een punt 10° tot en met 12° toegevoegd, die luiden als volgt:

"10° de werkgever, zijn lasthebbers of de aangestelden die de gebruiker vertegenwoordigen voor de toepassing van artikel 3, §2, eerste lid, en artikel 6 van het koninklijk besluit van 12 december 2001 betreffende de dienstencheques, of de werknemer vertegenwoordigen om de dienstencheques te ondertekenen;

11° de personen die dienstencheques aanwenden voor andere doeleinden dan de doeleinden waarvoor ze die hebben verkregen;

12° de personen die dienstencheques hebben verkregen, behouden of aanwenden op basis van onjuiste of onvolledige verklaringen, of door na te laten om noodzakelijke verklaringen af te leggen of inlichtingen te verstrekken.";

6° er wordt een paragraaf 2/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

"§2/1. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en als de feiten ook voor strafvervolgung vatbaar zijn, kan voor de volgende inbreuken op de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen een administratieve geldboete opgelegd worden van 150 tot 1500 euro aan:

- 1° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die buurtwerken of diensten leveren zonder te beschikken over een voorafgaande regelmatige erkenning of die niet meer voldoen aan de erkenningsvoorwaarden;
- 2° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die een andere activiteit uitvoeren dan de activiteiten waarvoor een erkenning is verleend op grond van de voormelde wet, en die niet over een sui-generisafdeling beschikken die zich specifiek bezighoudt met de tewerkstelling in het kader van het stelsel van dienstencheques, vermeld in artikel 2, §2, eerste lid, punt a, van de voormelde wet;
- 3° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die werken of diensten die worden gefinancierd met dienstencheques, in onderaanneming laten uitvoeren door een andere onderneming of instelling.
- 4° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die in het kader van de buurtwerken of -diensten activiteiten uitvoeren die niet zijn toegelaten in de beslissing tot erkenning;
- 5° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die dienstencheques aannemen om activiteiten te betalen die geen buurtwerken of -diensten zijn;
- 6° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die meer dienstencheques voor betaling aanvaarden en verzenden aan het uitgiftebedrijf voor verrichte prestaties van buurtwerken of -diensten in een bepaald kwartaal dan het aantal arbeidsuren dat bij de RSZ is aangegeven voor verrichte prestaties van buurtwerken of -diensten dat voor datzelfde kwartaal is gepresteerd door werknemers met een arbeidsovereenkomst dienstencheques.”;

7° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en als de feiten ook voor strafvervolgung vatbaar zijn, kan voor de volgende inbreuken op de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen een administratieve geldboete opgelegd worden van 300 tot 3000 euro aan:

- 1° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die in het kader van de buurtwerken of -diensten wetens en willens activiteiten uitvoeren die niet toegelaten zijn in de beslissing tot erkenning;
- 2° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die wetens en willens dienstencheques aannemen om activiteiten te betalen die geen buurtwerken of -diensten zijn;
- 3° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die wetens en willens meer dienstencheques voor betaling aanvaarden en verzenden aan het uitgiftebedrijf voor verrichte prestaties van buurtwerken of -diensten in een bepaald kwartaal dan het aantal arbeidsuren dat bij de RSZ is aangegeven voor verrichte prestaties van buurtwerken of -diensten dat voor datzelfde kwartaal is gepresteerd door werknemers met een arbeidsovereenkomst dienstencheques;
- 4° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die wetens en willens de inbreuk, vermeld in artikel 10quinquies, eerste lid, 10°, van de voormelde wet, hebben gepleegd;
- 5° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die de registratie van de dienstenchequeactiviteiten op een dergelijke wijze organiseren zodat het voor de inspectiediensten onmogelijk is om exact na te gaan wat het

verband is tussen de maandelijkse prestaties van elke individuele dienstenchequewerknemer, de gebruiker en de overeenkomstige dienstencheques.”;

8° in paragraaf 4, inleidende zin, wordt de zinsnede “1800 euro tot 18.000 euro” vervangen door de zinsnede “300 tot 3000 euro”;

9° in paragraaf 4, 1°, wordt tussen de zinsnede “doen verkrijgen,” en de woorden “te behouden” de zinsnede “aan te wenden,” ingevoegd;

10° in paragraaf 4, 2°, wordt tussen de zinsnede “doen verkrijgen,” en de woorden “te behouden” de zinsnede “aan te wenden,” ingevoegd;

11° in paragraaf 4, 3°, worden de woorden “of behouden” vervangen door de zinsnede “, behouden of aanwenden”;

12° in paragraaf 4, 4°, wordt tussen de zinsnede “doen verkrijgen,” en de woorden “te behouden” de zinsnede “aan te wenden,” ingevoegd;

13° in paragraaf 4, 5°, wordt tussen de zinsnede “doen verkrijgen,” en de woorden “te behouden” de zinsnede “aan te wenden,” ingevoegd;

14° in paragraaf 4, 6°, wordt tussen de zinsnede “doen verkrijgen,” en de woorden “te behouden” de zinsnede “aan te wenden,” ingevoegd;

15° aan paragraaf 4 wordt een punt 7° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“7° de gebruiker of de werknemer die wetens en willens heeft deelgenomen aan de inbreuken, vermeld in punt 1° tot en met 6°, en artikel 10sexies van de voormelde wet.”.

Art. 33. In artikel 13/4 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016 en gewijzigd bij het decreet van 15 oktober 2021, wordt de zinsnede “500 tot 5000 euro” vervangen door de zinsnede “150 tot 1500 euro”.

Art. 34. In artikel 13/5 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016 en gewijzigd bij het decreet van 15 oktober 2021, wordt de zinsnede “1800 euro tot 18.000 euro” vervangen door de zinsnede “300 tot 3000 euro”.

Art. 35. In artikel 13/6 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt de zinsnede “500 euro tot 5000 euro” vervangen door de zinsnede “150 tot 1500 euro”;

2° in paragraaf 2 tot en met 5 wordt de zinsnede “1800 euro tot 18.000 euro” vervangen door de zinsnede “300 tot 3000 euro”.

Art. 36. In artikel 13/7 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 12 oktober 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt de zinsnede "250 euro tot 2500 euro" vervangen door de zinsnede "50 tot 500 euro";

2° in paragraaf 2, inleidende zin, wordt de zinsnede "500 euro tot 5000 euro" vervangen door de zinsnede "150 tot 1500 euro";

3° in paragraaf 2 wordt punt 1° opgeheven;

4° in paragraaf 2, 2° en 3°, worden de woorden "wetens en willens" opgeheven.

Art. 37. In artikel 13/8 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 14 januari 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zinsnede "100 euro tot 1000 euro" vervangen door de zinsnede "25 tot 250 euro";

2° in het tweede lid wordt de zinsnede "250 euro tot 2500 euro" vervangen door de zinsnede "50 tot 500 euro";

3° in het tweede lid worden punt 1° en punt 2° opgeheven;

4° in het derde lid, 1° tot en met 4°, worden de woorden "wetens en willens" opgeheven.

Art. 38. In artikel 13/9 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van XX XXXX 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zinsnede "250 euro tot 2500 euro" vervangen door de zinsnede "50 tot 500 euro";

2° in het tweede lid wordt de zinsnede "500 euro tot 5000 euro" vervangen door de zinsnede "150 tot 1500 euro".

Art. 39. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt een artikel 13/10 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 13/10. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en als de feiten ook voor strafvervolgung vatbaar zijn, kan een administratieve geldboete opgelegd worden van 300 tot 3000 euro aan al wie het toezicht verhindert dat krachtens hoofdstuk II van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan is geregeld."

Art. 40. In artikel 15, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt de zinsnede "als bedoeld in artikel 13" vervangen door de zinsnede ", vermeld in artikel 13 tot en met 13/10,".

Art. 41. In artikel 17, §2, vierde lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 29 maart 2019, wordt het woord "acht" vervangen door het woord "twaalf".

Art. 42. In artikel 18/1, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 24 april 2015, worden de woorden "het aantal betrokken werknemers" vervangen door de woorden "het aantal werknemers en gebruikers op wie de inbreuk betrekking heeft".

Art. 43. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt een artikel 18/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 18/2. De opdecimen, vermeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn ook van toepassing op de administratieve geldboeten, vermeld in artikel 13 tot en met 13/10 van dit decreet.

De aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid, van dit decreet, vermelden in de beslissing, vermeld in artikel 17, paragraaf 2, eerste lid, de vermenigvuldiging krachtens artikel 1, eerste lid van de voormelde wet, en vermelden het getal dat het gevolg is van die verhoging."

Art. 44. Artikel 19 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 24 april 2015 en gewijzigd bij de decreten van 7 juli 2017 en 12 oktober 2018, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 19. Bij herhaling binnen vijf jaar na een strafrechtelijke veroordeling of na een administratieve beslissing om een administratieve geldboete op te leggen als vermeld in artikel 13 tot en met 13/10, kan het bedrag van de administratieve geldboete op het dubbele van het maximum worden gebracht.

Met toepassing van artikel 18 mag het bedrag niet hoger zijn dan 40.000 euro, of het viervoud van de hoogste administratieve geldboete als dat bedrag hoger is.

De termijn van vijf jaar, vermeld in het eerste lid, begint op de dag waarop de administratieve beslissing niet langer vatbaar is voor beroep, of op de dag dat de gerechtelijke beslissing in kracht van gewijsde is gegaan."

Art. 45. In artikel 21 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 10 december 2010 en gewijzigd bij het decreet van 24 april 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de zinsnede "50 tot 500 euro" wordt vervangen door de zinsnede "10 tot 100 euro";

2° in punt 4° wordt het woord "erkenningsnummer" vervangen door de woorden "erkenningsnummer of registratienummer".

Art. 46. In artikel 21/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 24 april 2015 en vervangen bij het decreet van 12 oktober 2018, wordt de zinsnede "50 euro tot 500 euro" vervangen door de zinsnede "10 tot 100 euro".

Art. 47. In artikel 21/2 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 22 december 2017, wordt de zinsnede "50 euro tot 500 euro" vervangen door de zinsnede "10 tot 100 euro".

Art. 48. In artikel 21/3 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 20 mei 2022, wordt de zinsnede "50 euro tot 500 euro" vervangen door de zinsnede "10 tot 100 euro".

Art. 49. In artikel 21/4 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt de zinsnede "50 euro tot 500 euro" vervangen door de zinsnede "10 tot 100 euro".

Art. 50. In artikel 23 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 24 april 2015 en 7 juli 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3 wordt de zinsnede "Artikel 18 is" vervangen door de zinsnede "Artikel 18 en 18/2 zijn";

2° paragraaf 4 wordt vervangen door wat volgt:

"§4. Als dezelfde inbreuk wordt vastgesteld binnen vijf jaar nadat een administratieve geldboete is opgelegd conform artikel 21 tot en met 21/2, kan het bedrag van de administratieve geldboete op het dubbele van het maximum worden gebracht.

De termijn van vijf jaar, vermeld in het eerste lid, begint op de dag waarop de administratieve beslissing niet langer vatbaar is voor beroep."

Art. 51. Aan hoofdstuk III van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt een afdeling 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 3. Bijzondere bepalingen over de grensoverschrijdende handhaving van administratieve geldboeten".

Art. 52. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt in afdeling 3, toegevoegd bij artikel 51, een artikel 23/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 23/1. Deze afdeling voorziet in de gedeeltelijke omzetting van hoofdstuk VI van de richtlijn 2014/67/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 inzake de handhaving van richtlijn 96/71/EG betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten en tot wijziging van verordening (EU) nr. 1024/2012 betreffende de administratieve samenwerking via het informatiesysteem interne markt ("de IMI-verordening")."

Art. 53. In hetzelfde decreet wordt in dezelfde afdeling 3 een artikel 23/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 23/2. § 1. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar kan, overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk VI van voormelde richtlijn

2014/67/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014, bij de bevoegde instantie van een andere EU-lidstaat een verzoek tot kennisgeving van een beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete indienen. Het moet hierbij gaan om een administratieve geldboete die:

1° door de aangewezen ambtenaar overeenkomstig de bepalingen van dit decreet is opgelegd of, in voorkomend geval, door de arbeidsgerechten is bevestigd;

2° door de aangewezen ambtenaar niet ter kennis kan worden gebracht aan de in een andere EU-lidstaat gevestigde dienstverrichter overeenkomstig artikel 17, §4, van dit decreet.

§ 2. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar dient geen verzoek tot kennisgeving van een beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete in, indien en zo lang als de beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete in België wordt betwist of aangevochten.

§ 3. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar doet het verzoek tot kennisgeving via het IMI-systeem door middel van een uniform instrument en verstrekt daarin ten minste de volgende gegevens:

1° de naam en het bekende adres van de geadresseerde en alle andere relevante gegevens of informatie voor de identificatie van de geadresseerde;

2° een samenvatting van de feiten en de omstandigheden van de inbreuk, de aard van de inbreuk en de toepasselijke regelgeving;

3° het instrument dat de handhaving in België toelaat en alle andere relevante gegevens of documenten met betrekking tot de onderliggende vordering en de administratieve geldboete, met inbegrip van gegevens of documenten van juridische aard;

4° de naam, het adres en andere contactgegevens van de aangewezen ambtenaar;

5° het doel van de kennisgeving en de termijn waarbinnen de kennisgeving moet worden gedaan.”.

Art. 54. In hetzelfde decreet wordt in dezelfde afdeling 3 een artikel 23/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 23/3. § 1. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar kan, overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk VI van voormelde richtlijn 2014/67/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014, bij de bevoegde instantie van een andere EU-lidstaat een verzoek tot invordering van een beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete indienen. Het moet hierbij gaan om een administratieve geldboete die:

1° door de aangewezen ambtenaar overeenkomstig de bepalingen van dit decreet is opgelegd of, in voorkomend geval, door de arbeidsgerechten is bevestigd;

2° waartegen geen beroep meer kan worden ingesteld;

3° door de in artikel 17, §8, eerste lid, van dit decreet aangewezen ambtenaar niet kan worden ingevorderd van de in een andere EU-lidstaat gevestigde dienstverrichter.

§ 2. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar dient geen verzoek tot invordering van een beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete in, indien en zo lang de beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete, evenals de onderliggende vordering of het instrument dat de handhaving in België toelaat, in België kan worden betwist of aangevochten.

§ 3. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar doet het verzoek tot invordering via het IMI-systeem door middel van een uniform instrument en verstrekt daarin ten minste de volgende gegevens:

1° de naam en het bekende adres van de geadresseerde en alle andere relevante gegevens of informatie voor de identificatie van de geadresseerde;

2° een samenvatting van de feiten en de omstandigheden van de inbreuk, de aard van de inbreuk en de toepasselijke regelgeving;

3° het instrument dat de handhaving in België toelaat en alle andere relevante gegevens of documenten met betrekking tot de onderliggende vordering en de administratieve geldboete, met inbegrip van gegevens of documenten van juridische aard;

4° de naam, het adres en andere contactgegevens van de aangewezen ambtenaar;

5° de datum waarop het vonnis of arrest of de beslissing voor tenuitvoerlegging vatbaar of definitief is geworden;

6° een beschrijving van de aard en het bedrag van de administratieve geldboete;

7° alle gegevens die voor het handhavingsproces relevant zijn, met inbegrip van het feit of het vonnis of arrest of de beslissing aan de verweerder(s) betekend is en/of bij verstek is gewezen, alsmede een bevestiging van de aangewezen ambtenaar dat tegen de geldboete geen beroep meer kan worden aangetekend, evenals de onderliggende vordering op basis waarvan het verzoek wordt ingediend en de verschillende componenten ervan.”.

Art. 55. In hoofdstuk III van hetzelfde decreet wordt een afdeling 4 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 4. Bijzondere bepalingen inzake de grensoverschrijdende handhaving van administratieve financiële sancties of boetes opgelegd door een andere EU-lidstaat aan een in België gevestigde dienstverrichter”.

Art. 56. In hetzelfde decreet wordt in afdeling 4, ingevoegd bij artikel 55, een artikel 23/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 23/4. Deze afdeling voorziet in de gedeeltelijke omzetting van hoofdstuk VI van de richtlijn 2014/67/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 inzake de handhaving van richtlijn 96/71/EG betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten en tot wijziging van verordening (EU) nr. 1024/2012 betreffende de administratieve samenwerking via het informatiesysteem interne markt (“de IMI-verordening”).”.

Art. 57. In hetzelfde decreet wordt in dezelfde afdeling 4 een artikel 23/5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 23/5. §1. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar neemt, overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk VI van voormelde richtlijn 2014/67/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014, kennis van ieder verzoek van een bevoegde instantie van een andere EU-lidstaat tot kennisgeving van een beslissing tot oplegging van een administratieve financiële sanctie en/of boete opgelegd aan een in België gevestigde dienstverrichter wegens het niet-naleven van de in de betreffende lidstaat geldende regels inzake detachering van werknemers. Het moet hierbij gaan om een administratieve financiële sanctie of boete die:

1° overeenkomstig de wetten en procedures van de verzoekende lidstaat door een bevoegde instantie is opgelegd of door een administratieve of gerechtelijke instantie of, in voorkomend geval, door arbeidsgerechten is bevestigd;
2° door de verzoekende instantie van een andere EU-lidstaat niet ter kennis kan worden gebracht aan de in België gevestigde dienstverrichter overeenkomstig de in die EU-lidstaat geldende nationale wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en administratieve gebruiken.

§2. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar gaat na of:

1° het via het IMI-systeem ontvangen verzoek vergezeld is van de relevante documenten, desgevallend met inbegrip van het vonnis of arrest of de onherroepelijke beslissing of een gewaarmerkt afschrift daarvan;
2° deze administratieve financiële sanctie of boete onder de toepassing valt van voormelde richtlijn;
3° het verzoek volledig is, strookt met de onderliggende beslissing en de in artikel 16, leden 1 en 2, van voormelde richtlijn vermelde gegevens bevat en met name:
a) de naam en het bekende adres van de geadresseerde en alle andere relevante gegevens of informatie voor de identificatie van de geadresseerde;
b) een samenvatting van de feiten en de omstandigheden van de inbreuk, de aard van de inbreuk en de toepasselijke regelgeving;
c) het instrument dat de handhaving in de verzoekende lidstaat toelaat en alle andere relevante gegevens of documenten met betrekking tot de onderliggende vordering en de administratieve financiële sanctie of boete, met inbegrip van gegevens of documenten van juridische aard;
d) de naam, het adres en andere contactgegevens van de voor de beoordeling van de administratieve financiële sanctie of boete bevoegde instantie en van de bevoegde instantie waar nadere informatie kan worden verkregen over de administratieve financiële sanctie of boete of over de mogelijkheden om de betalingsverplichting of de beslissing tot betalingsverplichting te betwisten;
e) het doel van de kennisgeving en de termijn waarbinnen de kennisgeving moet worden gedaan.

§3. Als aan de voorwaarden, vermeld in paragraaf 2, is voldaan, gaat de in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar binnen de maand na ontvangst van het verzoek over tot de kennisgeving van de beslissing, alsmede van de desbetreffende documenten, aan de in België gevestigde dienstverrichter. Deze kennisgeving gebeurt per aangetekende brief.

De kennisgeving, vermeld in het eerste lid, heeft uitvoerbare kracht en wordt geacht hetzelfde effect te hebben als wanneer de kennisgeving door de verzoekende lidstaat was gedaan.

§4. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar kan weigeren om gevolg te geven aan het verzoek tot kennisgeving, als:

- 1° het verzoek de gegevens, vermeld in §2, 3°, a) tot en met e), niet bevat;
- 2° het verzoek onvolledig is;
- 3° het verzoek onmiskenbaar niet strookt met de onderliggende beslissing.

§5. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar stelt de verzoekende instantie van de andere EU-lidstaat in kennis van:

- 1° de maatregelen die zij naar aanleiding van het verzoek tot kennisgeving heeft genomen en de datum waarop de geadresseerde in kennis werd gebracht;
- 2° de weigeringsgronden, als zij de kennisgeving weigert overeenkomstig §4.”.

Art. 58. In hetzelfde decreet wordt in dezelfde afdeling 4 een artikel 23/6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 23/6. §1. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar neemt, overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk VI van voormelde richtlijn 2014/67/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014, kennis van ieder verzoek van een bevoegde instantie van een andere EU-lidstaat tot invordering van een administratieve financiële sanctie of boete opgelegd aan een in België gevestigde dienstverrichter wegens het niet-naleven van de in de betreffende lidstaat geldende regels inzake detachering van werknemers. Het moet hierbij gaan om een administratieve financiële sanctie of boete die:

- 1° overeenkomstig de wetten en procedures van de verzoekende lidstaat door een bevoegde instantie is opgelegd of door een administratieve of gerechtelijke instantie of, in voorkomend geval, door arbeidsgerechten is bevestigd;
- 2° waartegen geen beroep meer kan worden ingesteld;
- 3° door de verzoekende instantie van een andere EU-lidstaat niet kan worden ingevorderd van de in België gevestigde dienstverrichter overeenkomstig de in die EU-lidstaat geldende nationale wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en administratieve gebruiken.

§2. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar gaat na of:

- 1° het via het IMI-systeem ontvangen verzoek vergezeld is van de relevante documenten in verband met de invordering van die administratieve financiële sanctie of boete, desgevallend met inbegrip van het vonnis of arrest of de definitieve beslissing of een gewaarmerkt afschrift daarvan, die de wettelijke basis en titel vormt voor de tenuitvoerlegging van het invorderingsverzoek;
- 2° de in te vorderen financiële sanctie of boete onder de toepassing valt van voormelde richtlijn;
- 3° het verzoek volledig is, strookt met de onderliggende beslissing en de in artikel 16, leden 1 en 2, van voormelde richtlijn vermelde gegevens bevat en met name:
 - a) de naam en het bekende adres van de geadresseerde en alle andere relevante gegevens of informatie voor de identificatie van de geadresseerde;
 - b) een samenvatting van de feiten en de omstandigheden van de inbreuk, de aard van de inbreuk en de toepasselijke regelgeving;

c) het instrument dat de handhaving in de verzoekende lidstaat toelaat en alle andere relevante gegevens of documenten met betrekking tot de onderliggende vordering en de administratieve financiële sanctie of boete, met inbegrip van gegevens of documenten van juridische aard;

d) de naam, het adres en andere contactgegevens van de voor de beoordeling van de administratieve sanctie of boete bevoegde instantie en van de bevoegde instantie waar nadere informatie kan worden verkregen over de administratieve financiële sanctie of boete of over de mogelijkheden om de betalingsverplichting of de beslissing tot betalingsverplichting te betwisten;

e) de datum waarop het vonnis of arrest of de beslissing voor tenuitvoerlegging vatbaar of definitief is geworden

f) een beschrijving van de aard en het bedrag van de administratieve financiële sanctie of boete;

g) alle gegevens die voor het handhavingproces relevant zijn, met inbegrip van het feit of het vonnis of arrest of de beslissing aan de verweerder(s) betekend is en/of bij verstek is gewezen, alsmede een bevestiging van de verzoekende instantie dat tegen de administratieve financiële sanctie en/of boete geen beroep meer kan worden aangetekend, evenals de onderliggende vordering op basis waarvan het verzoek wordt ingediend en de verschillende componenten ervan;

4° de in te vorderen administratieve financiële sanctie of boete minstens 350 euro bedraagt of het equivalent van dat bedrag.

§3. Als aan de voorwaarden, vermeld in paragraaf 2, is voldaan, vordert de in artikel 17, §8, eerste lid aangewezen ambtenaar de administratieve financiële sanctie of boete in. Deze invordering gebeurt op basis van de in voormelde richtlijn voorziene titel ontvangen via het IMI-systeem.

§4. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar doet de kennisgeving van het verzoek tot invordering van een administratieve financiële sanctie of boete, alsmede van de desbetreffende documenten, aan de in België gevestigde dienstverrichter binnen de maand na ontvangst van het verzoek daartoe van een bevoegde instantie van de andere EU-lidstaat.

§5. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar kan weigeren om gevolg te geven aan het invorderingsverzoek als:

1° het verzoek de gegevens, vermeld in §2, 3°, a) tot en met g), niet bevat;

2° het verzoek onvolledig is;

3° het verzoek onmiskenbaar niet strookt met de onderliggende beslissing;

4° de in te vorderen administratieve financiële sanctie of boete minder bedraagt dan 350 euro of het equivalent van dat bedrag;

5° uit onderzoek duidelijk blijkt dat de verwachte kosten of middelen van de invordering van de boete niet in verhouding staan tot het in te vorderen bedrag of grote moeilijkheden zouden opleveren;

6° de in de Belgische Grondwet opgenomen grondrechten en vrijheden van verweerders en de rechtsbeginselen die op hen van toepassing zijn, niet zijn nageleefd.

§6. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar stelt de verzoekende instantie van de andere EU-lidstaat in kennis van:

1° de maatregelen die zij naar aanleiding van het verzoek tot invordering heeft genomen en de datum waarop de geadresseerde in kennis werd gebracht;

2° de weigeringsgronden, als zij de uitvoering weigert van een verzoek tot invordering weigert overeenkomstig §5.”.

Art. 59. In hetzelfde decreet wordt in dezelfde afdeling 4 een artikel 23/7 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 23/7. Als de betrokken dienstverrichter of een belanghebbende partij in de loop van de procedures, vermeld in artikel 23/5 en 23/6, de administratieve sanctie of boete of de onderliggende vordering aanvecht of er beroep tegen instelt, worden deze procedures geschorst in afwachting van een beslissing van het bevoegde orgaan of instantie in de verzoekende lidstaat. Het aanvechten of het instellen van beroep dient te geschieden bij de bevoegde instantie of autoriteit in de verzoekende lidstaat.”.

Art. 60. In hetzelfde decreet wordt in dezelfde afdeling 4 een artikel 23/8 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 23/8. §1. De bedragen die ingevorderd worden in het kader van de procedure, vermeld in artikel 23/6, komen, als het een gewestelijke aangelegenheid betreft, toe aan het Vlaamse Gewest of, als het een gemeenschapsaangelegenheid betreft, aan de Vlaamse Gemeenschap.

De verschuldigde bedragen worden door de in artikel 17, §8, eerste lid, aangewezen ambtenaar ingevorderd in euro.

In voorkomend geval zet de in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar de administratieve financiële sanctie of boete om in euro volgens de wisselkoers die op de datum van het opleggen van de administratieve financiële sanctie of boete van toepassing was.

§2. Ten aanzien van de EU-lidstaat die het verzoek tot kennisgeving van een beslissing tot oplegging van een administratieve financiële sanctie of boete of het verzoek tot invordering van een beslissing tot oplegging van een administratieve financiële sanctie of boete ingediend heeft, wordt afgezien van de vergoeding van de kosten die voortvloeien uit de procedures, vermeld in artikel 23/5 en 23/6.”.

Art. 61. In artikel 24 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 9 juli 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, 1°, worden de woorden “gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met” en de woorden “of met één van die straffen alleen” opgeheven;

2° in het eerste lid, 1°, wordt de zinsnede “26 tot 500 euro” vervangen door de zinsnede “100 tot 1000 euro”;

3° in het eerste lid wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

"2° worden gestraft met een geldboete van 100 tot 1000 euro het opleidingscentrum, de werkgever en, in voorkomend geval, de gebruiker, zijn aangestelden of lasthebbers, die binnen de termijn die de sociaalrechtelijke inspecteurs bepalen, het bevel van de sociaalrechtelijke inspecteurs tot het opmaken of overhandigen van elk document ter vervanging van de documenten, vermeld in de reglementeringen waarvoor de sociaalrechtelijke inspecteurs bevoegd zijn, vermeld in artikel 7, 4°, van dit decreet, niet nakomen;"

4° in het eerste lid, 3°, worden de woorden "acht dagen tot één jaar" vervangen door de woorden "zes maanden tot drie jaar";

5° in het eerste lid, 3°, wordt de zinsnede "1.000 tot 5.000 euro" vervangen door de zinsnede "600 tot 6000 euro";

6° aan het eerste lid wordt een punt 4° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"4° worden gestraft met een geldboete van 100 tot 1000 euro, de personen die zich niet houden aan de beslissing van de voorzitter van de arbeidsrechtbank, vermeld in artikel 7/5 van dit decreet.";

7° er wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

7° er wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Bij herhaling binnen vijf jaar kan de straf, vermeld in het eerste lid, 1° tot en met 4°, op het dubbele van het maximum worden gebracht.".

Art. 62. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt een hoofdstuk IV/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Hoofdstuk IV/1. Uitsluiting van het recht op subsidie".

Art. 63. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt in hoofdstuk IV/1, ingevoegd bij artikel 62, een artikel 26/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 26/1. De volgende personen worden tijdelijk uitgesloten van het recht op subsidie:

- 1° iedere persoon die een in kracht van gewijsde gegane strafrechtelijke veroordeling heeft opgelopen wegens een inbreuk die conform dit decreet of conform artikel 2, eerste lid van dit decreet vermelde regelgeving wordt bestraft met een strafrechtelijke geldboete van 300 tot 3000 euro of met een strafrechtelijke boete van 600 tot 6000 euro
- 2° iedere persoon die conform dit decreet een niet langer voor beroep vatbare administratieve beslissing heeft opgelopen die een administratieve geldboete van 150 tot 1500 euro of een administratieve geldboete van 300 tot 3000 euro oplegt;

- 3° iedere persoon die een in kracht van gewijsde gegane strafrechtelijke veroordeling of een niet langer voor beroep vatbare administratieve beslissing heeft opgelopen wegens een inbreuk op de sociale wetgeving die wordt bestraft met een sanctie van niveau 4 als vermeld in artikel 101 van het Sociaal Strafwetboek.

De Vlaamse Regering bepaalt de duurtijd van de uitsluiting van het recht op subsidie en de nadere voorwaarden.”.

Hoofdstuk 7. Wijzigingen van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling

Art. 64. In artikel 20/3 van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling, ingevoegd bij het decreet van 29 maart 2019, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

“1° de sportmakelaar verricht geen activiteiten die gericht zijn op het sluiten van een overeenkomst om diensten van private arbeidsbemiddeling te verrichten voor sportbeoefenaars, als de betrokken sportbeoefenaar de leeftijd van vijftien jaar nog niet heeft bereikt;”.

Art. 65. In artikel 23 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 29 maart 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 14° wordt vervangen door wat volgt:

“14° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die publiciteit voeren die potentiële betaalde sportbeoefenaars kan misleiden;”;

2° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De geldboete die wordt opgelegd met toepassing van het eerste lid, 7° tot en met 9°, wordt vermenigvuldigd met het aantal werknemers op wie de inbreuk betrekking heeft. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.”.

Art. 66. In artikel 24 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 8 juni 2018 en 29 maart 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de inleidende zin worden de woorden “gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met” en de woorden “of met één van deze straffen alleen” opgeheven;

2° in de inleidende zin wordt de zinsnede “125 euro tot 1250 euro” vervangen door de zinsnede “100 tot 1000 euro”;

3° punt 11° wordt vervangen door wat volgt:

“11° de gebruiker die een beroep doet op een uitzendbureau dat niet beschikt over een regelmatige erkenning;”;

4° punt 12° wordt vervangen door wat volgt:

"12° de gebruiker, zijn lasthebbers of aangestelden die het bureau aanzetten of opdracht geven om bij de bemiddeling discriminerende criteria te gebruiken;"

5° punt 13° tot en met 15°, punt 20°, punt 22° en 23° worden opgeheven;

6° er worden een punt 24° en 25° toegevoegd, die luiden als volgt:

"24° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die activiteiten verrichten die gericht zijn op het sluiten van een overeenkomst om diensten van private arbeidsbemiddeling te verrichten voor sportbeoefenaars, als de betrokken sportbeoefenaar de leeftijd van vijftien jaar nog niet heeft bereikt;

25° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die een vergoeding vragen om diensten van private arbeidsbemiddeling te verrichten voor een minderjarige sportbeoefenaar.";

7° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De geldboete die wordt opgelegd met toepassing van het eerste lid, 16°, wordt vermenigvuldigd met het aantal werknemers op wie de inbreuk betrekking heeft. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.".

Art. 67. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 2012, 8 juni 2018 en 29 maart 2019, wordt een artikel 24/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 24/1. Met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek worden gestraft met gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en met een geldboete van 300 tot 3000 euro of met een van die straffen alleen:

- 1° iedere persoon, zijn lasthebbers of aangestelden die een uitzendbureau exploiteren zonder in het bezit te zijn van een voorafgaande regelmatige erkenning of die niet meer voldoen aan de erkenningsvoorwaarden;
- 2° het uitzendbureau, zijn lasthebbers of aangestelden die na de intrekking van de erkenning nog nieuwe overeenkomsten sluiten of die overeenkomsten wijzigen, vernieuwen of verlengen;
- 3° het uitzendbureau, zijn lasthebbers of aangestelden die na de intrekking of schrapping van de erkenning nog uitzendactiviteiten uitvoeren;
- 4° iedere persoon, zijn lasthebbers of aangestelden die een bureau als sportmakelaar uitbaten dat niet voorafgaandelijk geregistreerd is;
- 5° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die na de schorsing of intrekking van de registratie nog activiteiten als sportmakelaar uitoefenen;
- 6° het uitzendbureau, zijn lasthebbers of aangestelden die een erkenning verkrijgen op basis van valse, onvolledige of onjuiste verklaringen;
- 7° de gebruiker die wetens en willens een beroep doet op een uitzendbureau dat niet beschikt over een regelmatige erkenning;
- 8° de werkgever die voor de arbeidsbemiddeling met het oog op het sluiten van een arbeidsovereenkomst voor betaalde sportbeoefenaars wetens en willens een beroep doet op een bureau dat niet voorafgaandelijk geregistreerd is.

De geldboete die wordt opgelegd met toepassing van het eerste lid, 1° tot en met 5°, wordt vermenigvuldigd met het aantal werknemers op wie de inbreuk betrekking heeft. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.”.

Art. 68. In artikel 27 van hetzelfde decreet wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de overtredingen, vermeld in dit decreet.”.

Hoofdstuk 8. Wijzigingen van het decreet van 17 februari 2012 betreffende de ondersteuning van het ondernemerschap op het vlak van de sociale economie en de stimulering van het maatschappelijk verantwoord ondernemen

Art. 69. In artikel 18 van het decreet van 17 februari 2012 betreffende de ondersteuning van het ondernemerschap op het vlak van de sociale economie en de stimulering van het maatschappelijk verantwoord ondernemen worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “met een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en” en de woorden “of met een van die straffen alleen” worden opgeheven;

2° de zinsnede “125 euro tot 1.250 euro,” wordt vervangen door de zinsnede “100 tot 1000 euro”.

Art. 70. In artikel 24 van hetzelfde decreet wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de overtredingen, vermeld in dit decreet.”.

Hoofdstuk 9. Wijzigingen van het decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling

Art. 71. In artikel 37 van het decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling worden de woorden “met een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en” en de zinsnede “, of met een van die straffen alleen” opgeheven.

Art. 72. In artikel 38 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de inleidende zin worden de woorden “gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met een” en de zinsnede “, of met een van die straffen alleen” opgeheven;

2° in de inleidende zin wordt de zinsnede “125 euro tot 1.250 euro” vervangen door de zinsnede “100 tot 1000 euro”;

3° punt 1° en punt 2° worden opgeheven;

4° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De geldboete die wordt opgelegd met toepassing van het eerste lid, 5°, wordt vermenigvuldigd met het aantal doelgroepwerknemers dat in de enclavewerking werkt waarop de vastgestelde inbreuk betrekking heeft. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer bedragen dan het honderdvoud van de maximumgeldboete."

Art. 73. In artikel 39 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 1° tot en met 4° worden de woorden "wetens en willens" opgeheven;

2° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Voor de inbreuken, vermeld in het eerste lid, die de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden hebben gepleegd, wordt de geldboete vermenigvuldigd met het aantal doelgroepwerknemers voor wie onterecht een subsidie is aangevraagd, verkregen of behouden. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer bedragen dan het honderdvoud van de maximumgeldboete."

Art. 74. Artikel 44 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 44. Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de overtredingen, vermeld in dit decreet."

Hoofdstuk 10. Wijzigingen van het decreet van 15 oktober 2021 over de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten door buitenlandse onderdanen

Art. 75. Artikel 20 van het decreet van 15 oktober 2021 over de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten door buitenlandse onderdanen wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 20. Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de overtredingen, vermeld in dit decreet."

Art. 76. In artikel 21 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede "250 tot 2500 euro" vervangen door de zinsnede "300 tot 3000 euro".

Hoofdstuk 11. Wijzigingen van het decreet van 14 januari 2022 over maatwerk bij individuele inschakeling

Art. 77. In artikel 42 van het decreet van 14 januari 2022 over maatwerk bij individuele inschakeling wordt de zinsnede "een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met een geldboete van 50 euro tot 500 euro, of met een van die straffen alleen" vervangen door de zinsnede "een strafrechtelijke geldboete van 50 tot 500 euro".

Art. 78. In artikel 43, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de zinsnede "een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met een geldboete van 125 euro tot 1250 euro, of met een van die straffen alleen" wordt vervangen door de zinsnede "een strafrechtelijke geldboete van 100 tot 1000 euro";

2° punt 1° en punt 2° worden opgeheven.

Art. 79. In artikel 44 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de zinsnede "250 euro tot 2500 euro" wordt vervangen door de zinsnede "300 tot 3000 euro";

2° in punt 1° tot en met 4° worden de woorden "wetens en willens" opgeheven.

Art. 80. Artikel 49 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 49. Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de overtredingen, vermeld in dit decreet."

Hoofdstuk 12. Wijzigingen van het decreet van XXXXXXXXXX over de premie kwalificerend werkplekcleren voor ondernemingen en de leerlingenpremie alternerende opleiding

Art. 81. In artikel 12 van het decreet van XXXXXXXXXX over de premie kwalificerend werkplekcleren voor ondernemingen en de leerlingenpremie alternerende opleiding wordt de zinsnede "een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en een strafrechtelijke geldboete van 125 tot 1250 euro, of met een van die straffen alleen" vervangen door de zinsnede "een strafrechtelijke geldboete van 100 tot 1000 euro".

Art. 82. In artikel 13 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zinsnede "250 tot 2500 euro" vervangen door de zinsnede "300 tot 3000 euro";

2° in het eerste lid wordt punt 1° opgeheven;

3° in het eerste lid, 2° en 3°, worden de woorden "wetens en willens" telkens opgeheven.

Art. 83. In artikel 18 van hetzelfde decreet wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

"Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de overtredingen, vermeld in dit decreet."

Hoofdstuk 13. Inwerkingtreding

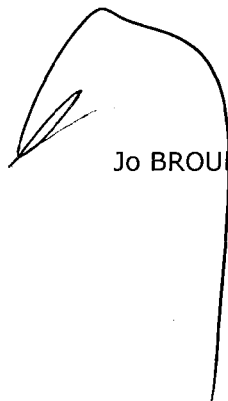
Art. 84. Dit decreet treedt in werking op 2 juli 2023, met uitzondering van artikel 62 en 63, die in werking treden op een datum die de Vlaamse Regering vaststelt en artikel 81 en 82 die in werking treden op 2 september 2023.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en
Landbouw,

Jo BROUNS

Voorontwerp van decreet tot wijziging van de toezichts- en handhabingsbepalingen in het beleidsdomein Werk en Sociale Economie

Het voorliggend voorontwerp van decreet beoogt:

- het efficiënter en effectiever maken van het bestaande sanctioneringskader binnen het beleidsdomein Werk en Sociale Economie;
- een aantal technische aanpassingen met betrekking tot de toepassing van boek I van het Strafwetboek;
- het doorvoeren van een aantal wijzigingen om de strijd tegen de sociale fraude te optimaliseren, zoals :
 - o het gebruik van nieuwe technologieën om fraude op te sporen ;
 - o opstelling van e-PV's en de uitwisseling ervan tussen de databank van de Vlaamse Sociale Inspectie en de federale databank e-PV;
 - o de toekenning van de bevoegdheid aan de Vlaamse Sociale Inspectie om bewoonde lokalen te betreden;
 - o invordering van administratieve geldboeten inzake detachering in het buitenland te versterken, evenals het mogelijk maken in te gaan op verzoeken tot kennisgeving of invordering van dergelijke boetes opgelegd door een andere EU-lidstaat aan een in België gevestigde onderneming;
 - o een rechtsbasis voorzien om een regeling in te voeren waarbij ondernemingen die zijn bestraft naar aanleiding van zware inbreuken tijdelijk het recht te ontnemen op subsidies.

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

A. Situering

Zoals in het Vlaams regeerakkoord 2019 – 2024 duidelijk is aangegeven, is Vlaanderen een deelstaat met rechten én plichten. Dit houdt niet alleen in dat we een duidelijke, toepasbare en afdwingbare wetgeving verwachten, maar evenzeer een efficiënte en effectieve handhaving.

Binnen het Beleidsdomein Werk en Sociale Economie (hierna "WSE") is de voorbije tien jaar een aanzienlijke professionalisering doorgevoerd van het sociaalrechtelijk handhabingsbeleid. Hierbij is steeds als uitgangspunt genomen dat het handhabingsbeleid geen doel op zich is, maar er in de eerste plaats moet voor zorgen dat de wetgeving wordt nageleefd, dat eventuele inbreuken worden voorkomen, of zonodig worden rechtgezet.

In het sociaalrechtelijk handhabingsbeleid van het beleidsdomein WSE is steeds aandacht geschonken aan 2 pijlers, nl. preventie en sanctionering (= curatief beleid). Beide pijlers zijn essentieel en noodzakelijk.

Preventie is erop gericht om overtredingen te voorkomen. Aan de preventieve opdracht van de sociaalrechtelijke inspectiediensten werd van bij de oprichting veel belang gehecht. De legistische basis hiervoor is onder meer terug te vinden in:

- artikel 3 van het verdrag nr. 81 van de Internationale Arbeidsorganisatie betreffende de arbeidsinspectie in de industrie en de handel, d.d.11 juli 1947 (in België goedgekeurd ingevolge de wet van 29 maart 1957 (BS 10 mei 1957)
- artikel 6, § 1, 1° van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht;
- artikel 21,1^o van het Sociaal Strafwetboek van 6 juni 2010.

De laatste tien jaar heeft de Vlaamse Sociale Inspectie steeds meer aandacht geschonken aan preventie, niet alleen via preventieve controlerondes maar evenzeer via de introductie van nieuwe manieren om inbreuken te remediëren (bijvoorbeeld : de invoering van een minnelijk voorstel door de sociaalrechtelijk inspecteur tot terugbetaling van ten onrechte verkregen subsidies via het decreet van 29 maart 2019 ¹).

Een op preventie gericht beleid op zich volstaat evenwel niet. Naast preventie is ook een wettelijk sanctioneringskader nodig. Er is nood aan een stok achter de deur om bij inbreuken plegen, effectief sanctionerend te kunnen optreden. Dit houdt in dat er een kader is met sancties die evenredig zijn maar ook voldoende afschrikwekkend om het ongewenste gedrag te voorkomen.

B. Inhoud

Probleemstelling en omgevingsanalyse

De basis voor het bestaande sanctioneringskader werd in 2010 gelegd.

Met de invoering van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling werd een sanctioneringskader ingevoerd van 3 niveaus of categorieën. Dit werd in 2012 uitgebreid met een 4de ² en in 2015 met de inkanteling van de bevoegdheden zesde staatshervorming met een 5de niveau of categorie³.

¹ Decreet van 29 maart 2019 betreffende de opleidingscheques voor werknemers, de invoering van een registratieverplichting voor sportmakelaars en tot wijziging van diverse andere bepalingen inzake het beleidsdomein Werk en Sociale Economie

² Decreet van 17 februari 2012 betreffende de ondersteuning van het ondernemerschap op het vlak van de sociale economie en de stimulering van het maatschappelijk verantwoord ondernemen; Decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling;

³ Decreet van 24 april 2015 houdende de implementatie van de zesde staatshervorming en houdende diverse bepalingen inzake het beleidsdomein Werk en Sociale Economie; Decreet van 23 december 2016 houdende de implementatie van de zesde staatshervorming en houdende diverse bepalingen met betrekking tot het beleidsdomein Werk en Sociale Economie.

In tabel 1 wordt een schematisch overzicht gegeven van dit kader

Tabel 1 : Bestaande sanctiekader beleidsdomein WSE			
Inbreuken	Gevangenisstraf	Strafrechtelijke geldboete	Administratieve geldboete
Categorie 1	/	/	50 tot 500 euro
Categorie 2	/	50 tot 500 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)	100 tot 1000 euro
Categorie 3	8 dagen tot 1 jaar	125 tot 1250 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)	250 tot 2500 euro
Categorie 4	6 maanden tot drie jaar	250 tot 2500 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)	500 tot 5000 euro
Categorie 5	6 maanden tot drie jaar	600 tot 6000 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)	1800 tot 18000 euro

Bij de opstelling en de uitbreiding van dit kader werd - omdat de Vlaamse Sociale Inspectie bij de uitoefening van haar controleopdrachten vaak samenwerkt met de federale sociale inspectiediensten - in de mate van het mogelijke naar een zekere logica en evenwicht gestreefd met het toenmalige federale sociaalrechtelijk sanctioneringskader dat achteraf ook een aantal wijzigingen heeft ondergaan en dat door de aanpassing van de opdecimen (o.a. door de aanpassing aan de levensduurte) een aantal keren in de praktijk werd verhoogd.

Niettegenstaande het sanctioneringskader zijn deugdelijkheid heeft bewezen (de gestage groei van de opgelegde administratieve geldboeten toont dit aan), kunnen ingevolge de evoluties en omstandigheden van de voorbije jaren toch een aantal vaststellingen worden gemaakt :

- de sancties (zowel gevangenisstraffen, strafrechtelijke geldboeten als administratieve geldboeten) zijn in de sociale wetgeving over het algemeen minder hoog dan in het algemeen strafrecht of andere specifieke wetgeving;
- door het niet-uitvoeren van korte(re) gevangenisstraffen, gaan gevangenisstraffen aan belang inboeten, tenzij voor wat betreft de zwaarste inbreuken. Financiële straffen zijn in de gegeven omstandigheden effectiever dan gevangenisstraffen. Het valt te verkiezen om de gevangenisstraffen alleen te voorzien voor de zwaarste inbreuken;
- bij de uitwerking van het sanctioneringskader voor administratieve geldboeten werd geopteerd voor een eenvoudig systeem zonder de toepassing van een systeem van

indexering of opdecimen. Het systeem werkt omwille van zijn eenvoud perfect maar is onderhevig aan muntontwaarding;

- met de inkanteling van de bevoegdheden zesde staats hervorming, werden alle middelen ingezet op een snelle overname van de nieuwe bevoegdheden. Een herziening van het sanctioneringskader was in de gegeven omstandigheden niet opportuun;
- sanctiekaders die gebruik maken van opdecimen, zoals de federale sociaalrechtelijke regelgeving, volgen de stijgende levensduurte en behouden hun gewenste impact. Omwille van de sterke inflatie daalt de impact van de Vlaamse sancties.

Beleidsmaatregelen en doelstelling

Om het bestaande sanctioneringskader efficiënter en effectiever te maken wordt een actualisering voorgesteld. Daarnaast bevat het ontwerp een aantal wijzigingen om de strijd tegen de sociale fraude te optimaliseren.

Het nieuw sanctioneringskader

Het bestaande sanctioneringskader van het Beleidsdomein WSE (dat uit 5 categorieën bestaat) wordt als basis behouden, maar wordt geactualiseerd.

In tabel 2 wordt een vergelijking gemaakt van het bestaande sanctiekader van het Beleidsdomein WSE, het nieuw voorgestelde sanctiekader van het Beleidsdomein WSE.

Tabel 2: Vergelijking bestaande sanctiekader WSE met het nieuw sanctiekader WSE en het huidig sanctiekader FOD WASO (F)				
Inbreuken	WSE/F	Gevangenisstraf	Strafrechtelijke geldboete	Administratieve geldboete ⁴
Categorie 1	WSE	/	/	50 tot 500 euro
	Nieuw WSE	/	/	10 tot 100 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)
Categorie 2	WSE	/	50 tot 500 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)	100 tot 1000 euro
	Nieuw WSE	/	50 tot 500 (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)	25 tot 250 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)
Categorie 3	WSE	8 dagen tot 1 jaar	125 tot 1250 euro (te	250 tot 2500 euro

⁴ Voor de federale administratieve geldboeten werd het nominaal bedrag vermenigvuldigd met de opdecimen (x8)

			vermenigvuldigen met opdecimen) (8)	
	Nieuw WSE	8 dagen tot 1 jaar	100 tot 1000 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)	50 tot 500 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)
Categorie 4	WSE	6 maanden tot drie jaar	250 tot 2500 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)	500 tot 5000 euro
	Nieuw WSE	6 maanden tot 3 jaar	300 tot 3000 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)	150 tot 1500 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)
Categorie 5	WSE	6 maanden tot drie jaar	600 tot 6000 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)	1800 tot 18000 euro
	Nieuw WSE	6 maanden tot 3 jaar	600 tot 6000 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)	300 tot 3000 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)

- De gevangenisstraf wordt alleen voor de zwaarste inbreuken behouden (bijvoorbeeld illegale tewerkstelling, fraude met premies en subsidies, de exploitatie van een niet-erkend uitzendbureau). Er vindt dus een 'zachte depenalisering' plaats door het schrappen van de gevangenisstraffen voor de inbreuken van niveau 3 en door de strafrechtelijke geldboeten te verlagen van 125 tot 1250 euro naar 100 tot 1000 euro. Aangezien dit de facto tot een strafvermindering leidt, zal voor de inbreuken die bijvoorbeeld een belangrijke maatschappelijke of socio-economische impact hebben, of die een misbruik van overheidsmiddelen inhouden, in sommige gevallen het sanctieniveau herzien worden of een multiplicator (vermenigvuldiging met bijvoorbeeld het aantal werknemers dat bij de inbreuk is betrokken) worden toegepast;
- Bij de administratieve geldboeten wordt een dubbele operatie doorgevoerd, enerzijds worden een aantal administratieve geldboeten beperkt opgetrokken, en anderzijds wordt het bedrag van de administratieve geldboeten aangepast aan de inflatie van de voorbije jaren. Op het bedrag van de administratieve geldboeten wordt tevens een eenvoudig systeem van indexering of opdecimen toegepast. Op deze manier kan gelijke tred worden gehouden met de muntontwaarding en wordt vermeden dat de inflatie het afschrikwekkend effect van de administratieve geldboeten ondergraaft.
- Het is de bedoeling om fraude strenger aan te pakken. De sanctionering van inbreuken bij fraude wordt meer gestroomlijnd en waar nodig worden de sancties strenger. De basisfilosofie bij de sanctionering van inbreuken in de niveaus 4 en 5 is de aanwezigheid van fraude. Criteria die medebepalend zijn om inbreuken in de niveaus 4 en 5

in te delen zijn: misbruik van overheidsmiddelen, maatschappelijke impact van de inbreuk, hoedanigheid van de dader (professional, gebruiker of sociale onderneming).

Toepassing van een multiplicator

Er zijn verschillende inbreuken waar de toepassing van de huidige sancties – zelfs de hoogste – niet in verhouding staat, hetzij met de impact van de inbreuk op de maatschappij, hetzij met de aanzienlijke winsten die men kan realiseren door het niet naleven van de reglementering (de voorbeelden zijn legio: tewerkstelling van mensen zonder papieren, fraude in het kader van de dienstencheques, de exploitatie van een niet-erkend uitzendbureau).

Het al dan niet naleven van de reglementering is in dat geval vaak niet meer dan een financieel-economische oefening richting winstmaximalisatie.

Om de sanctie meer in verhouding te brengen met de impact van de inbreuk of de winsten die men heeft kunnen realiseren, wordt momenteel reeds in een beperkt aantal gevallen gewerkt met de multiplicator van het aantal werknemers dat bij de inbreuk is betrokken (sommige inbreuken bij bijvoorbeeld tewerkstelling van mensen zonder papieren of bepaalde soorten van inbreuken bij dienstencheques).

Ingevolge de zachte depenalisering wordt de toepassing van het bestaande systeem van multiplicator in bepaalde gevallen uitgebreid.

De toepassing van een multiplicator houdt niet in dat het bedrag van de geldboete automatisch in alle gevallen wordt vermenigvuldigd. In de materiewetgeving wordt duidelijk bij welke inbreuken de geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal werknemers dan wel gebruikers die het voorwerp uitmaken van de inbreuk.

Het spreekt voor zich dat de sociaalrechtelijk inspecteur in het proces-verbaal niet alleen de inbreuk dient te bewijzen, maar evenzeer zal moeten aantonen op welke werknemers dan wel gebruikers de inbreuk betrekking heeft. Dit betekent dat deze daadwerkelijk in het proces-verbaal zullen moeten worden geïdentificeerd.

Eenmaal het proces-verbaal is opgesteld behoort het aan hetzij de rechtbank, hetzij de aangewezen ambtenaren die de administratieve geldboete opleggen om te oordelen of de inbreuk is bewezen en de multiplicator kan worden toegepast. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer bedragen dan het honderdvoud van de maximumgeldboete.

Andere wijzigingen

Daarnaast worden een aantal wijzigingen voorgesteld om de strijd tegen de sociale fraude of discriminatie te optimaliseren.

- Technische wijzigingen

Binnen het beleidsdomein WSE worden de bepalingen die de toepassing van boek I van het Strafwetboek regelen op mekaar afgestemd.

Daarnaast worden de sanctiebepalingen die bij een inbreuk een vermenigvuldiging van de sanctie met het aantal 'betrokken werknemers' of 'betrokken gebruikers' verduidelijkt.

- Het gebruik van nieuwe technologieën om fraude op te sporen

Zoals in het Vlaams regeerakkoord 2019 – 2024 onder '3. Justitie' is voorzien, wil de Vlaamse Sociale Inspectie nieuwe technologieën zoals 'datamining' en 'datamatching' gebruiken om fraude op te sporen.

Om juridische discussies uit te sluiten wordt via dit decreet hiertoe de juridische basis gelegd.

- De opstelling van e-PV's en de uitwisseling ervan tussen de databank van de Vlaamse Sociale Inspectie en de federale databank e-PV

Via dit decreet wordt de juridische basis gelegd om e-PV's op te stellen en onderlinge informatie uit te wisselen tussen de databank van de Vlaamse Sociale Inspectie en de federale databank e-PV.

- Toegang tot de bewoonde lokalen bij betrapting op heterdaad

Naar analogie met artikel 24 van het Sociaal Strafwetboek wordt aan de sociaalrechtelijke inspecteurs een bijkomende mogelijkheid gegeven om de bewoonde lokalen te betreden ingeval van de betrapting op heterdaad.

- Invordering van administratieve geldboeten inzake detachering in het buitenland te versterken, evenals het mogelijk maken in te gaan op verzoeken tot kennisgeving of invordering van dergelijke boetes opgelegd door een andere EU-lidstaat aan een in België gevestigde onderneming;

Wanneer inbreuken worden gepleegd door buitenlandse ondernemingen blijkt het momenteel zeer moeilijk om de administratieve geldboetes in te vorderen. Om de procedure tot invordering te verbeteren wordt een rechtsbasis voorzien in het decreet. Eveneens wordt een regeling voorzien die betrekking heeft op het inwilligen van verzoeken tot kennisgeving of tot invordering van een administratieve financiële sanctie en/of boete opgelegd in een andere EU-lidstaat aan een in België gevestigde dienstverrichter wegens het niet naleven van de in de betreffende EU-lidstaat geldende regels inzake detachering van werknemers.

- Tijdelijk uitsluiten recht op subsidies

Wanneer bedrijven vandaag worden veroordeeld voor zware inbreuken op de sociale regelgeving kunnen ze nadien zonder probleem opnieuw subsidies aanvragen. Om te vermijden dat veroordeelde malafide ondernemingen overheidsmiddelen opnieuw zouden misbruiken wordt voorzien in de mogelijkheid om tijdelijk het recht op subsidies vanuit het beleidsdomein werk en sociale economie uit te sluiten.

C. Totstandkomingsprocedure

Over het bijgaande voorontwerp van decreet werden de hiernavolgende adviezen verleend:

- het advies van de inspectie van financiën van 18 oktober 2022;
- het advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (hierna genoemd SERV) van 5 december 2022;
- het advies van de Vlaamse Toezichtscmissie (hierna genoemd VTC) met nr. 2022/107 van 8 november 2022;

Het advies van het College van Procureurs-generaal werd op 8 november 2022 aangevraagd maar niet binnen de gestelde termijn verleend.

Na de tweede principiële goedkeuring van het voorontwerp van decreet zal het advies van de Raad van State gevraagd worden.

1. Het advies van de SERV

De SERV heeft op 5 december 2022 een positief advies verleend.

De sociale partners zien een globaal evenwicht in de verzwaring en verlichting van de sanctiemaatregelen.

De sociale partners zijn het idee genegen dat ook in de toekomst verder op preventie wordt ingezet en dat meer gerichte controles kunnen plaatsvinden op basis van het kruisen van databanken, met bijzondere aandacht voor de zware inbreuken.

De SERV vraagt wel dat de Vlaamse Sociale Inspectie de sectorale sociale partners consulteert over de belangrijkste inbreuken waarmee ze geconfronteerd worden en haar focus hierop afstemt. Daarnaast zou de Vlaamse Sociale Inspectie net als de SIOD kunnen communiceren over de sectoren waarin aangekondigde controles zullen plaatsvinden. De SERV wordt tevens graag op de hoogte gehouden over de implementatie, monitoring en de evaluatie van het nieuwe handhavingskader door de Vlaamse sociale inspectie.

Wanneer dit een meerwaarde vormt voor de handhaving en toepassing van de regelgeving in specifieke sectoren, zal meer aandacht worden gegeven aan overleg met de sectorale sociale partners zoals voorgesteld door de SERV.

2. Het advies van de VTC

De VTC heeft op 8 november 2022 over het ontwerp van decreet advies verleend.

Hieronder wordt verder ingegaan op de bemerkingen van de VTC:

- a) De federale databank e-PV wordt geregeld in de artikelen 100/1-100/10 van de wet van 17 maart 2019. Voor de VTC is het niet duidelijk waarom bepaalde wettelijke bepalingen met betrekking tot deze databank worden overgenomen en andere niet. Volgens de VTC is aangewezen om in het ontwerp of minstens de toelichting te verduidelijken waarvoor er vanuit gegaan wordt dat de vermelde wet van toepassing is en waarvoor niet, in het bijzonder wat gegevensbescherming betreft. Dit geldt bijvoorbeeld inzake het bepalen van de verwerkingsverantwoordelijkheid.

De databank e-PV is een databank die eigendom is van en beheerd wordt door de federale overheid. Daarom worden in dit ontwerp minimale wettelijke bepalingen opgenomen die de Vlaamse Sociale Inspectie moet toelaten elektronische processen-verbaal aan te maken en uit te wisselen. Het beheer, de toegang en het toezicht op het gebruik van deze databank gebeurt op grond van federale wettelijke bepalingen. Vermits de Vlaamse overheid hier geen beslissingsbevoegdheid heeft is het logisch dat hierover geen wettelijke bepalingen zijn opgenomen.

In de artikelsgewijze commentaar (zoals verder vermeld) wordt de hoedanigheid van verwerkingsverantwoordelijke wel verder verduidelijkt.

- b) De VTC stelt zich de vraag of de definitie van e-PV voldoende duidelijk en zeker is. Volgens de VTC houdt de niet-verwijzing naar artikel 100/2 van het Sociaal Strafwetboek een risico. De VTC adviseert om dit te herbekijken/motiveren omdat de burger minstens duidelijk dient te weten over welk informaticasysteem het gaat.

Om aan de bemerkingen van de VTC tegemoet te komen wordt de definitie van e-PV in artikel 21 (14°) aangepast en wordt de artikelsgewijze commentaar bij dit artikel verduidelijkt.

- c) De VTC acht de verwijzing in artikel 22 (invoeging artikel 6/3) naar de algemene verordening gegevensbescherming overbodig vermits deze hoe dan ook moet gerespecteerd worden. Daarnaast is het volgens de VTC niet duidelijk waarom de verwijzing naar de KSZ-wet wordt vermeld vermits mogelijk andere bepalingen van toepassing zijn. Ze beveelt aan om dit te verduidelijken en eventueel te herbekijken.

In de tekst van artikel 22 wordt de verwijzing naar de algemene verordening gegevensbescherming geschrapt.

De verwijzing naar de KSZ-wet is nodig vermits de e-PV's van de federale en regionale sociale inspectiediensten, die in de databank e-PV zijn opgenomen, over het algemeen worden opgesteld op basis van (persoons)gegevens die in het netwerk van de sociale zekerheid (Dimona, Limosa, DMFA-aangifte, check in at work,...) zijn opgenomen. Indien gegevens met andere (Vlaamse) inspectiediensten worden uitgewisseld is het mogelijk dat nog andere wettelijke bepalingen van toepassing zijn op de mededeling van de gegevens.

Daarnaast wordt in de artikelsgewijze commentaar opgenomen dat de Vlaamse Sociale Inspectie gebruik maakt van de federale infrastructuur om zonodig gegevens met andere regionale en federale diensten uit te wisselen. Ze blijft hierbij gegevensverantwoordelijke.

- d) VTC wijst erop dat er op het aanmaken van e-PV's via een informaticatoepassing uitzonderingen worden voorzien in het Sociaal Strafwetboek. De VTC beveelt aan om te verduidelijken of dit ook voor de hier bedoelde verwerkingen kan en om dit eventueel te herbekijken.

Er wordt in dit ontwerp geen expliciete uitzondering op het aanmaken van een e-PV via een informaticatoepassing voorzien. Het ligt in de bedoeling van de Vlaamse overheid om in de toekomst enkel nog PV's in elektronische vorm te voorzien. Deze bepalingen liggen hiermee volledig in de lijn van de beslissing die is genomen in het kader van artikel 4 ontwerp van kaderdecreet over de handhaving van Vlaamse regelgeving.

Uiteraard kan in geval van overmacht, zoals het disfunctioneren van de informaticatoepassing of de verbindingen om deze aan te spreken, verlies, diefstal of beschadiging van de elektronische identiteitskaart van de verbaliserende ambtenaar, worden gebruik gemaakt van een op papier gesteld proces-verbaal, dat wordt ondertekend met een handgeschreven handtekening. Deze mogelijkheid wordt impliciet voorzien aangezien het opstellen van een elektronisch proces-verbaal niet als een verplichting wordt benoemd.

- e) De VTC vraagt om de hoedanigheid van de verwerkingsverantwoordelijke uit te klaren.

Overeenkomstig artikel 100/6, lid 2, van het Sociaal Strafwetboek is de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister bevoegd voor werk, de minister bevoegd voor sociale zaken, de minister bevoegd voor economie, de minister bevoegd voor mobiliteit, de minister bevoegd voor justitie en de minister bevoegd voor de maritieme mobiliteit, de verwerkingsverantwoordelijke voor de databank e-PV.

De Vlaamse Sociale Inspectie neemt de rol van verwerkingsverantwoordelijke op zich voor e-PV's die zij zelf opstelt en aanmaakt in de databank e-PV.

Dit wordt in de artikelsgewijze commentaar verder verduidelijkt.

- f) De VTC vraagt dat in het ontwerp duidelijk wordt opgenomen uit welke bronnen gegevens worden opgehaald voor het samenstellen van het e-PV.

Daarom wordt in artikel 23 een bijkomende paragraaf (artikel 6/4, § 2) opgenomen.

- g) De VTC merkt op dat het eigenlijke doeleinde voor het gebruik van een datawarehouse niet terug te vinden is in de tekst van artikel 27 van het ontwerp. Dit doel is enkel terug te vinden in de toelichting. Het gaat volgens de VTC om een bijzonder doeleinde dat een hoog risico op fouten inhoudt met soms verregaande gevolgen voor potentieel kwetsbare bevolkingsgroepen. De VTC dringt er daarom op aan om het doel in het ontwerp op te nemen zodat het doeleinde welbepaald en transparant is. Tevens is de VTC van mening dat het ontwerp onvoldoende de grenzen afbakent en niet aangeeft of de fraudeopsporing aan de hand van correlaties (knipperlichten) zal gebeuren. De VTC vraagt tevens om dit te verduidelijken.

Om aan de bekommernissen van de VTC tegemoet te komen wordt in de tekst van artikel 27 opgenomen dat de Vlaamse Sociale Inspectie de processen van datamining en datamatching kan uitvoeren om profielen met een verhoogd risico op te sporen. Daarnaast wordt in de memorie van toelichting opgenomen dat de fraudeopsporing aan de hand van correlaties gebeurt.

- h) De VTC adviseert om als verwerkingsverantwoordelijke de entiteit aan te duiden waarvoor de aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid werken i.p.v. de individuele ambtenaren.

In de tekst van artikel 27 wordt daarom de Cel Administratieve Geldboeten vermeld, waartoe de aangewezen ambtenaren behoren.

- i) Gezien de verschillende gegevensstromen, zou volgens de VTC de rol van de functionaris voor de gegevensbescherming in het kader van het beheer van het datawarehouse en de gewenste analyses best verankerd worden in de regelgeving.

Aangezien dit geen essentieel element van de verwerking van persoonsgegevens betreft, wordt dit niet opgenomen in het ontwerp.

- j) Volgens de VTC moet een gegevensbeschermingseffectenbeoordeling voor de verschillende gegevensstromen en het datawarehouse verplicht opgesteld worden.

Op advies van de functionaris gegevensbescherming van het Departement Werk en Sociale Economie zal er een gegevensbeschermingseffectenbeoordeling voor de datawarehouse ingepland worden en aan de VTC voorgelegd worden.

- k) De VTC meent dat de categorieën betrokkenen, de categorieën van persoonsgegevens en de ontvangers niet expliciet worden aangeduid en beveelt aan om dit wel te doen en om eventueel naar wettelijke of decretale bepalingen te verwijzen.

Om aan de bekommernissen van de VTC tegemoet te komen wordt een verduidelijking in de toelichting opgenomen.

- l) Om aan de bekommernissen van de VTC inzake geautomatiseerde individuele besluitvorming tegemoet te komen wordt in de artikelsgewijze commentaar bij artikel 27 een bijkomende verduidelijking opgenomen.

Er zijn geen geautomatiseerde vaststellingen van inbreuken op de wetgeving. Om inbreuken vast te stellen zullen de sociaalrechtelijk inspecteurs – op basis van de lijst die aan de hand van de datamining en/of matching werd verkregen – nog steeds een onderzoek moeten uitvoeren en binnen de wettelijke voorwaarden het bewijs van de inbreuken leveren. Het spreekt voor zich dat de Vlaamse Sociale Inspectie in dat kader de nodige zorg zal besteden aan de opleiding van de gebruikers en zo nodig aan de bijsturing van het gebruikte systeem.

- m) De VTC vraagt meer informatie met betrekking tot de opsplitsing van het eerste en het tweede lid van artikel 28 van het ontwerp.

Het onderscheid tussen het eerste en het tweede lid ligt in het doel van de verdere verwerking.

In het eerste lid werd de verdere verwerking voorzien wanneer zowel de initiële als verdere verwerking gebeurt met het oog op de preventie, de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van inbreuken. In het tweede lid werd de verdere verwerking voorzien wanneer zowel de initiële als verdere verwerking gebeurt met het oog op de inning en invordering van de bedragen die tot haar bevoegdheid behoren (bijvoorbeeld bij de invordering of terugvordering van ten onrechte genoten subsidies. Om verdere discussies uit te sluiten stellen de stellers van het ontwerp evenwel voor om het tweede lid van artikel 28 te schrappen. Tegelijkertijd wordt in de artikelsgewijze commentaar een voorbeeld van verdere verwerking gegeven.

- n) De VTC beveelt aan om het derde lid van artikel 28 te schrappen en na aanpassing enkel te behouden in de toelichting. Er wordt met deze aanbeveling rekening gehouden.

- o) Invordering administratieve geldboeten inzake detachering.

Er moet worden opgemerkt dat het niet de Vlaamse Belastingdienst (VLABEL) is die instaat voor het indienen van de verzoeken tot kennisgeving en invordering, maar de Cel Administratieve Geldboeten van het Departement WSE. 'De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar' slaat immers aan het hoofd van de Cel Administratieve geldboeten, zoals bepaald in artikel 7, §1, van het Besluit van de Vlaamse Regering tot uitvoering van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht.

Wanneer wordt verwezen naar 'de in artikel 17, §8, eerste lid, van dit decreet aangewezen ambtenaar', betreft het wel VLABEL.

De opmerking van de VTC in punt 102, zijnde dat VLABEL als verwerkingsverantwoordelijke moet worden beschouwd aangezien zij de verwerkingen niet doet in opdracht van een Vlaamse instantie is bijgevolg niet correct. De Cel Administratieve geldboeten binnen het Departement WSE zal de verzoeken vanuit andere lidstaten ontvangen via het IMI-systeem. Indien het gaat om een verzoek tot invordering vanuit een andere lidstaat, zal WSE dit verzoek wel overmaken aan VLABEL om over te gaan tot de invordering. VLABEL blijft dus verwerker, en de Cel AG is de verwerkingsverantwoordelijke.

De VTC is van oordeel dat het voorgelegde ontwerp voldoende waarborgen kan bieden wat de bescherming van de persoonsgegevens van de betrokkenen betreft. Zoals de VTC zelf aanhaalt garandeert de Europese Commissie ook dat het IMI-systeem volledig veilig is en de persoonsgegevens zorgvuldig worden beschermd.

- p) De VTC merkt in haar advies op dat de persoonsgegevens juist moeten zijn en zo nodig geactualiseerd worden. Het ontwerp bevat geen bepalingen hierover, terwijl dit in een

context van fraudeopsporing en administratieve geldboetes zeer belangrijk is. De VTC beveelt aan om die op te nemen, eventueel door te verwijzen naar bestaande regelingen.

Er kan hier worden volstaan met de bemerking dat de Vlaamse Sociale Inspectie zowel voor de opstelling van e-PV's als voor de uitvoering van fraude-analyses voornamelijk gebruik maakt van authentieke bronnen, net met de bedoeling om de juistheid van de persoonsgegevens te garanderen. Om aan de bekommernissen van de VTC tegemoet te komen wordt in de artikelsgewijze commentaar bij artikel 27 tevens een opsomming gegeven van de persoonsgegevens die mogelijk kunnen gebruikt worden bij de uitvoering van fraude-analyses in het kader van een datawarehouse.

- q) Volgens de VTC bepaalt artikel 12 AVG dat de verwerkingsverantwoordelijke passende maatregelen neemt opdat de betrokkene de in de artikelen 13 en 14, AVG bedoelde informatie en de in de artikelen 15 tot en met 22 en artikel 34, AVG bedoelde communicatie in verband met de verwerking in een beknopte, transparante, begrijpelijke en gemakkelijk toegankelijke vorm en in duidelijke en eenvoudige taal ontvangt. De VTC is tevens van oordeel dat het aanbevolen is om het ontwerp aan te vullen met de verplichting om de vermeldingen op te nemen in de communicatie met de burger zodat de betrokkenen goed geïnformeerd worden over de verwerking van hun persoonsgegevens en het voor de betrokkenen duidelijk is wat hun rechten zijn en tot wie zij zich moeten richten voor de uitoefening van hun rechten.

Er dient evenwel te worden opgemerkt dat de sociaalrechtelijke inspecteurs op grond van artikel 8, § 1 van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht, met toepassing van artikel 23, lid 1, e) en h), van de verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) kunnen beslissen om de verplichtingen en de rechten, vermeld in artikel 12 tot en met 22 van de AVG-verordening, niet toe te passen bij de verwerkingen van persoonsgegevens in het kader van een onderzoek dat betrekking heeft op een welbepaalde natuurlijke persoon, als voldaan is aan de voorwaarden, vermeld in het derde tot en met het elfde lid. De afwijkmogelijkheid, gedurende de periode waarin de betrokkene het voorwerp uitmaakt van een controle, een onderzoek of de voorbereidende werkzaamheden die daarmee verband houden, in het kader van de decretale en reglementaire opdrachten van de sociaalrechtelijke inspecteurs, op voorwaarde dat het voor het goede verloop van het onderzoek noodzakelijk is of kan zijn dat de verplichtingen en de rechten, vermeld in artikel 12 tot en met 22 van de voormelde verordening, niet worden toegepast.

- r) Inzake veiligheid ontslaat het feit dat voor het e-PV en de uitwisseling in het kader van de detachering in het buitenland op systemen van andere organisaties wordt beroep gedaan, de verwerkingsverantwoordelijke(n) niet van hun AVG-verplichtingen inzake vertrouwelijkheid en veiligheid. De verwerkingsverantwoordelijke moet nagaan of aan deze voorwaarden voldaan is en zo nodig maatregelen (laten) nemen. De VTC wijst erop dat aangezien de gegevens niet duidelijk afgebakend zijn en het mogelijk delicate gegevens/ bijzondere categorieën van persoonsgegevens betreft een bijzondere aandacht vereist is inzake informatieveiligheid. De VTC benadrukt ook het belang van een behoorlijk gebruikers- en toegangsbeheer en een logging van de toegangen zodat de functionaris en de toezichthouders kunnen controleren wie wanneer toegang had tot welke gegevens, wat zijn/haar acties waren en waarom.

Binnen het Departement Werk en Sociale Economie, en dus binnen de Vlaamse Sociale Inspectie, wordt het gebruikers- en toegangsbeheer van de Vlaamse Overheid toegepast, d.w.z. controle van de identiteit van de gebruiker (authenticatie) en

verificatie of de gebruiker de nodige toelatingen heeft. Het Toegangsbeheer zorgt er voor dat informatie in de toepassingen enkel toegankelijk is voor wie daartoe de nodige rechten heeft gekregen.

Daarnaast worden de toegangen gelogd. Semestrieel wordt door de functionaris gegevensbescherming een steekproef genomen op stochastische wijze van de uitgevoerde bevestigingen zodat de functionaris en de toezichthouders kunnen controleren wie wanneer toegang had tot welke gegevens, wat zijn/haar acties waren en of deze legitiem waren. Jaarlijks wordt verslag uitgebracht over de toegangscontroles in het kader van de toegang tot deze persoonsgegevensbanken uit het netwerk van de sociale zekerheid.

De specificering van deze maatregelen moet niet in de wetgeving worden opgenomen.

Zoals reeds uitgebreid in de artikelsgewijze commentaar bij artikel 27 werd beschreven, zijn er binnen de wetgeving de nodige garanties voorzien om het vertrouwelijk karakter van gegevens van persoonlijke aard te verzekeren (artikel 8 van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht en artikel 58 van het Sociaal Strafwetboek). Daarnaast bestaat er een specifieke deontologische code voor de personeelsleden van de Vlaamse Sociale Inspectie. Deze voorzien in een professionele discretieplicht en een naleving van de privacyregels en de veiligheidsvoorschriften, waaronder bij het gebruik van informaticatoepassingen en databanken.

II. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

Artikel 1

Dit artikel bepaalt dat het voorliggend ontwerp van decreet een gemeenschaps-en gewestbevoegdheid omvat.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen aan het decreet van 13 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de voor de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen

Artikel 2

Dit artikel brengt enkele wijzigingen aan artikel 12 van het decreet van 13 juli 1973 aan.

De bestraffing van de verhindering van toezicht bij controle op het Taaldecreet wordt opgeheven omdat de sanctionering van deze inbreuk reeds is opgenomen in artikel 24, 3° van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht.

De huidige inbreuken zijn ingedeeld in niveau 2. Dit is analoog met de inbreuken in het Sociaal Strafwetboek voor de niet-naleving van de bepalingen inzake het bijhouden van sociale documenten. Omdat de hoogte van de sancties werkgevers er vaak niet toe aanzetten om het taaldecreet na te leven, wordt naar analogie met de bepalingen voor het niet-naleven van de wetgeving inzake sociale documenten voorgesteld om een multiplicator in te voeren (d.w.z. een vermenigvuldiging van de sanctie met het aantal werknemers op wie de inbreuk betrekking heeft).

Artikel 3

De termijn voor herhaling wordt afgestemd op de andere regelgeving van het beleidsdomein WSE.

Artikelen 4, 7, 15, 20, 68, 70, 74, 75, 80 en 83

Tot op heden bestaat er binnen het beleidsdomein WSE geen uniformiteit in de toepassing van de bepaling van boek I van het Strafwetboek.

Met de artikelen 4, 7, 15, 20, 68, 70, 74, 75, 80 en 83 worden de bepalingen die de toepassing van boek I van het Strafwetboek regelen in de diverse wetgevingen beter op mekaar afgestemd.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen aan de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen – Vlaams opleidingsverlof

Artikel 5

In het kader van een 'zachte depenalisering' wordt voor de inbreuken die zijn opgenomen in artikel 131 van bovengenoemde herstelwet van 22 januari 1985, betreffende het Vlaams opleidingsverlof, de gevangenisstraf afgeschaft en wordt de strafrechtelijke geldboete verlaagd van 125 tot 1250 euro naar 100 tot 1000 euro.

Deze aanpassing houdt een aanzienlijke strafverlichting in.

De notie "betrokken werknemers" wordt duidelijker geformuleerd als "werknemers voor wie onterecht de (gedeeltelijke) terugbetaling van hun loonkost werd aangevraagd of verkregen".

Artikel 6

Voor de inbreuken, vermeld in artikel 132 van bovengenoemde herstelwet van 22 januari 1985, betreffende het Vlaams opleidingsverlof, wordt de strafrechtelijke geldboete verhoogd van 250 tot 2500 euro naar 300 tot 3000 euro, hetgeen de standaard wordt voor inbreuken van categorie 4.

De notie "willens en wetens" wordt alleen nog voor de zwaarste inbreuken weerhouden, en kan hier m.a.w. worden opgeheven. Door de opheffing van de notie "willens en wetens" vormt de inbreuk onder punt 1° dubbel gebruik met deze van artikel 131, waardoor ze wordt opgeheven.

In het tweede lid wordt de notie "aantal werknemers dat betrokken is bij de inbreuk" duidelijker geformuleerd als "aantal werknemers voor wie onterecht de (gedeeltelijke) terugbetaling van hun loonkost werd aangevraagd, verkregen of behouden".

Artikel 7

Zie commentaar bij artikel 4.

Hoofdstuk 4. Wijzigingen aan de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers

Artikel 8

Voor de inbreuken, vermeld in artikel 12, paragraaf 1 van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, wordt de strafrechtelijke geldboete verhoogd van 250 tot 2500 euro naar 300 tot 3000 euro, hetgeen de standaard wordt voor inbreuken van categorie 4.

Artikelen 8 tot en met 12

In de artikelen 12, paragraaf 1, 12/1, paragraaf 1, 12/2, paragraaf 1, 12/3, paragraaf 1 en 12/4 van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers wordt de notie "met het aantal bij de inbreuk betrokken buitenlandse onderdanen" duidelijker geformuleerd als "met het aantal buitenlandse onderdanen op wie de inbreuk betrekking heeft".

Artikelen 13 en 14

In het kader van een 'zachte depenalisering' wordt voor de inbreuken vermeld in de artikelen 12/5, paragraaf 4 en 12/6, paragraaf 4 van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, de gevangenisstraf afgeschaft en wordt de strafrechtelijke geldboete verlaagd van 125 tot 1250 euro naar 100 tot 1000 euro.

Deze aanpassing houdt een aanzienlijke strafverlichting in.

Artikel 15

Zie commentaar bij artikel 4.

Hoofdstuk 5. Wijzigingen aan de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen

Artikel 16

Dit artikel brengt enkele wijzigingen aan in artikel 10quater van de wet van 20 juli 2001.

De inbreuk van het niet-verlenen van voorrang door de werkgever bij de aanstelling voor een voltijdse betrekking of voor een andere, al dan niet bijkomende deeltijdse betrekking (huidig artikel 10quater, 1°) wordt opgeheven. Aangezien dit betrekking heeft op een arbeidsrechtelijk aspect heeft de Vlaamse Sociale Inspectie deze inbreuk niet meer gecontroleerd. De bevoegdheid om dit eventueel op te leggen en te controleren ligt federaal. Deze bepaling wordt daarom in de Vlaamse regelgeving geschrapt.

Voor de inbreuk omschreven in artikel 10quater, 2° wordt een strafverzwaring doorgevoerd. Ze wordt m.a.w. opgeheven en tegelijkertijd opnieuw ingevoegd in artikel 10quinquies.

Bij de vermenging van de rollen van gebruiker, dienstencheque-werknemer met deze van dienstencheque-onderneming is er vaak fraude aanwezig. Daarom is er een verbod op vertegenwoordiging. De fraude heeft een impact op de overheidsmiddelen. Uit controles blijkt evenwel dat dienstencheque-ondernemingen dit verbod overtreden door bijvoorbeeld dienstencheques te gebruiken hetzij voor niet-toegelaten activiteiten, hetzij met het oog op het creëren van fictieve prestaties. Om die reden wordt een sanctieverzwaring voorzien. Tegelijkertijd wordt een vermenigvuldiging voorzien met het aantal gebruikers en werknemers die bij de inbreuk betrokken zijn.

De inbreuk opgenomen in artikel 10quater, 4° wordt tevens opgeheven aangezien deze door de opheffing van artikel 10quater, 1° en 2° zonder voorwerp is.

Artikel 17

Dit artikel brengt enkele wijzigingen aan artikel 10quinquies aan. In het kader van een 'zachte depenalisering' wordt niet langer een gevangenisstraf voorzien voor de inbreuken van categorie 3. Tegelijkertijd wordt een verlaging van de geldboeten voorzien (zoals hierboven toegelicht). Dit betekent dus een aanzienlijke strafverlichting.

Voor de inbreuken bepaald in de punten 4° tot en met 6° wordt een strafverzwaring doorgevoerd. Deze inbreuken worden opgeheven en tegelijkertijd opnieuw ingevoegd in artikel 10quinquies/1.

In punt 8°, het deelnemen aan een inbreuk door de werknemer of gebruiker, wordt de notie "wetens en willens" opgeheven, aangezien deze alleen nog voor de zwaarste inbreuken wordt weerhouden. De aanwezigheid van ernstige onachtzaamheid of nalatigheid wordt hier als voldoende geacht. Dit brengt de inbreuk in lijn met de mogelijkheden tot uitsluiting van een gebruiker wanneer die bepaalde regels niet volgt. Tegelijkertijd wordt de inbreuk opnieuw ingevoegd in artikel 10sexies, maar ditmaal met bijzonder opzet. Wanneer het frauduleus opzet aanwezig is en kan aangetoond worden, wordt aldus een strafverzwaring voorzien.

In artikel 10quinquies worden drie inbreuken (in 10° tot en met 12°) ingevoegd, waarvan twee inbreuken nieuw zijn:

- de vertegenwoordiging van de gebruiker of de werknemer (dit betreft de sanctieverzwaring van het vroegere artikel 10quater, 2°);
- het aanwenden van dienstencheques voor andere doeleinden dan de doeleinden waarvoor ze deze hebben verkregen (= nieuw);
- het verkrijgen, behouden of aanwenden van dienstencheques op basis van onjuiste of onvolledige verklaringen (= nieuw).

De nieuwe inbreuken beogen de aanpak van het misbruik van dienstencheques zonder dat het bedrieglijk karakter kan aangetoond worden. De nalatigheid of onoplettendheid is voldoende. De inbreuken zijn gebaseerd op gelijkaardige inbreuken die bestaan in het decreet van 17 februari 2012 betreffende de ondersteuning van het ondernemerschap op het vlak van de sociale economie en de stimulering van het maatschappelijk verantwoord ondernemen (artikel 18), en het decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling (artikel 38).

Zoals hierboven toegelicht wordt er een multiplicator voorzien (d.w.z. een vermenigvuldiging met het aantal gebruikers en werknemers die werden vertegenwoordigd) voor de inbreuk op het vertegenwoordigingsverbod. Ook voor het aanvaarden van dienstencheques van een gebruiker vooraleer de buurtwerken of -diensten zijn uitgevoerd en het laten uitvoeren van buurtwerken of -diensten door een werknemer die hiervoor niet werd aangeworven, opgenomen in artikel 10quinquies, 1° en 2°, wordt een vermenigvuldiging van de sanctie voorzien met het aantal gebruikers resp. werknemers die bij de inbreuk zijn betrokken.

Artikel 18

Deze bepaling voegt een nieuw artikel 10quinquies/1 in.

Het nieuwe artikel sanctioneert inbreuken van categorie 4. De inbreuken voorzien in het huidige artikel 10quinquies, 4° tot en met 6° worden geïntegreerd in het nieuwe artikel 10quinquies/1. Hiervoor wordt aldus een strafverzwaring doorgevoerd. Daarnaast worden de inbreuken uit het huidige artikel 10sexies, §1, 1° tot en met 3° geïntegreerd in het nieuwe artikel 10quinquies/1. Voor deze artikelen wordt bijgevolg, voor zover de intentie tot een frauduleus opzet niet kan worden aangetoond, in een strafvermindering voorzien.

In het artikel worden in concreto de volgende inbreuken voorzien :

- de uitvoering van dienstencheque-activiteiten zonder erkenning of zonder aan de erkenningsvoorwaarden te voldoen. Het gaat hier om de inbreuk vermeld in het huidige artikel 10quinquies, 4°;
- het niet-oprichten van een sui-generisafdeling wanneer naast de dienstencheque-activiteiten waarvoor een erkenning werd verleend ook nog andere activiteiten worden uitgevoerd (deze bepaling maakt thans deel uit van het huidige artikel 10quinquies, 5°).
- het laten uitvoeren van dienstencheque-activiteiten in onderaanneming door een andere onderneming of instelling (deze bepaling maakt thans deel uit van het huidige artikel 10quinquies, 6°);

Voor deze eerste 3 inbreuken wordt een multiplicator voorzien, waarbij de geldboete vermenigvuldigd kan worden met het aantal gebruikers en werknemers voor wie en door wie activiteiten werden uitgevoerd die in de inbreuk worden genoemd.

- het uitvoeren van activiteiten die niet zijn toegelaten in de beslissing tot erkenning (deze bepaling maakt thans deel uit van het huidige artikel 10sexies, §1, 1°)
- het aannemen van dienstencheques voor de betaling van activiteiten die geen buurtwerken of -diensten zijn (deze bepaling maakt thans deel uit van het huidige artikel 10sexies, §1, 2°);
- het aanvaarden ter betaling en het verzenden van meer dienstencheques aan het uitgifte-bedrijf dan het aantal bij de RSZ aangegeven arbeidsuren voor verrichte prestaties van buurtwerken of -diensten (deze bepaling maakt thans deel uit van het huidige artikel 10sexies, §1, 3°).

Artikel 19

Dit artikel wijzigt artikel 10sexies.

Zoals reeds vermeld bij artikel 18 van dit ontwerp worden de inbreuken van het huidige artikel 10sexies, § 1, 1° tot en met 3° geïntegreerd in het nieuwe artikel 10quinquies/1, 4°, 5° en 6°. Deze wijziging houdt een aanzienlijke strafverlichting in.

Voor de inbreuken die in het huidige artikel 10sexies, § 1, 1° tot en met 3° zijn vermeld, wordt de notie 'wetens en willens' ingevoerd. Dit wil zeggen dat voor deze vaststellingen de intentie om te frauderen moet worden aangetoond.

Bij drie inbreuken die reeds strafbaar worden gesteld zonder dat een bijzonder intentioneel karakter moet kunnen worden aangetoond, wordt hier een analoge inbreukomschrijving opgenomen met de toevoeging van de notie 'wetens en willens'. Wanneer de intentie om te frauderen kan worden aangetoond, kunnen deze inbreuken bijgevolg zwaarder bestraft worden. Het gaat om de volgende inbreuken:

- de inbreuk opgenomen in het nieuwe artikel 10quinquies, 8°, met name het deelnemen van een gebruiker of een werknemer aan een inbreuk van de onderneming (herneming met notie 'wetens en willens' in artikel 10sexies, §2 , 7°;

- de inbreuk opgenomen in het nieuwe artikel 10quinquies, 1°, met name het vertegenwoordigen van de gebruiker of werknemer (herneming met notie 'wetens en willens' in artikel 10sexies, §1, 4°;
- de inbreuk opgenomen in het nieuwe artikel 10quinquies, 3°, met name het op een dergelijke wijze organiseren van de registratie zodat het voor de inspectiediensten onmogelijk wordt om het verband tussen de maandelijkse prestaties van elke individuele dienstenchequewerknemer, de gebruiker en de overeenkomstige dienstencheques na te gaan (herneming met notie wetens en willens in artikel 10sexies, §1, 5°.

De aanwending van bedrieglijke verkregen cheques was tot op heden niet strafbaar. Daarom wordt in de inbreukomschrijving van artikel 10sexies, § 2, 1° tot en met 6° de notie 'het aanwenden' van cheques die op een bedrieglijke manier zijn verkregen, opgenomen.

Artikel 20

Zie commentaar bij artikel 4.

Hoofdstuk 6. Wijzigingen aan het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht

Artikel 21

In artikel 3 van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht worden een aantal nieuwe definities opgenomen onder 14° tot en met 16°.

Deze bepalingen, alsook de artikelen 22 tot en met 24 (invoeging van de nieuwe artikelen 6/3 tot en met 6/5) – die zijn afgestemd op het Sociaal Strafwetboek – voorzien de juridische basis voor de onderlinge informatie-uitwisseling van e-PV's tussen de Vlaamse Sociale Inspectie en de federale databank e-PV.

De bedoeling van deze informatie-uitwisseling is om de efficiëntie en effectiviteit van de strijd tegen de sociale fraude te optimaliseren, maar dit met de nodige waarborgen op het vlak van informatieveiligheid en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Centraal voor de gegevensuitwisseling staat hierbij het elektronisch proces-verbaal of het e-PV.

Artikel 3 wordt aangevuld met een definitie van e-PV (14°). Het gaat om het proces-verbaal waarbij de sociaalrechtelijk inspecteur overeenkomstig artikel 6, § 1,6° van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht de inbreuken optekent, dat wordt aangemaakt en opgeslagen volgens het model en via de informaticatoepassing bedoeld in artikel 100/2, eerste lid, van het Sociaal Strafwetboek.

Om de gegevensuitwisseling met de databank e-PV mogelijk te maken, zal het e-PV van de Vlaamse Sociale Inspectie worden afgestemd op het e-PV dat voorzien wordt in artikel 100/2 van het Sociaal Strafwetboek.

De Vlaamse Sociale Inspectie maakt hierbij gebruik van de federale infrastructuur om zonnodig gegevens met andere regionale en federale diensten uit te wisselen.

Dit betekent dat overeenkomstig artikel 100/6, lid 2, van het Sociaal Strafwetboek de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister bevoegd voor werk, de minister bevoegd voor sociale zaken, de minister bevoegd voor economie, de minister bevoegd voor

mobilititeit, de minister bevoegd voor justitie en de minister bevoegd voor de maritieme mobiliteit, de verwerkingsverantwoordelijke is voor de databank e-PV.

De Vlaamse Sociale Inspectie neemt de rol van verwerkingsverantwoordelijke op zich voor e-PV's die zij zelf opstelt en aanmaakt in de databank e-PV.

Het gebruik van dit e-PV zal niet alleen een toegevoegde waarde hebben voor de Vlaamse Sociale Inspectie en de Cel Administratieve Geldboeten van het Departement WSE, maar evenzeer voor de andere federale en regionale sociale inspectiediensten, de andere federale en regionale diensten die administratieve geldboeten opleggen, en Justitie (Openbaar Ministerie).

Vermits de e-PV's van de federale en regionale sociale inspectiediensten, die in de databank e-PV zijn opgenomen, over het algemeen worden opgesteld op basis van (persoons)gegevens die in het netwerk van de sociale zekerheid (Dimona, Limosa, DMFA-aangifte, check in at work,...) zijn opgenomen, wordt de toegang tot de persoonsgegevens van de databank e-PV in eerste instantie geregeld door beraadslagingen van het Sectoraal Comité van de Sociale Zekerheid (Afdeling Sociale Zekerheid), en van het Informatieveiligheidscomité (Kamer sociale zekerheid en gezondheid). Indien gegevens met andere (Vlaamse) inspectiediensten wordt uitgewisseld is het mogelijk dat nog andere wettelijke bepalingen van toepassing zijn op de mededeling van de gegevens.

Artikel 22

Dit artikel voorziet in een wettelijk kader voor het e-PV. Hiermee speelt de Vlaamse Sociale Inspectie in op het e-PV ingevoerd door het Sociaal Strafwetboek. Zij zal dan ook gebruik maken van hetzelfde systeem als de federale sociale inspectiediensten.

Hieronder worden enkele voordelen van het e-PV nader toegelicht.

1. Uniformiteit en elektronische afhandeling

Het e-PV zorgt ervoor dat de sociaalrechtelijke inspecteurs gebruik maken van een uniform model van proces-verbaal houdende vaststelling van inbreuken.

De voornaamste voordelen van het e-PV zijn:

- de correcte inzameling van informatie;
- De volledige inzameling van informatie;
- Een eenvormige wijze van communiceren door de uniforme wijze van opstellen en afhandelen van een proces-verbaal;
- Betere leesbaarheid voor alle betrokken actoren.

a) Elektronische uitwisseling van gegevens

Het e-PV biedt de mogelijkheid om gegevens in elektronische vorm uit te wisselen met andere diensten die bevoegd zijn om kennis te nemen van de processen-verbaal, denk hierbij bijvoorbeeld aan de andere regionale sociale inspectiediensten en de federale overheid. Dit gebeurt met naleving van alle wettelijke bepalingen inzake beroepsgeheim,

geheim van het onderzoek, medisch geheim, bescherming van de persoonlijke levenssfeer, etc. Op deze manier kunnen overbodige papierstromen worden afgeschaft en kunnen er kosten bespaard worden op vlak van verzendkosten en kan personeel dat nodig is voor het overzetten van de gegevens van de papieren dragers in de databanken ingezet worden voor inhoudelijk belangrijkere taken.

b) Statistieken

Door gebruik te maken van een uniform elektronisch proces-verbaal kunnen er op efficiënte wijze statistieken worden opgesteld en aan alle betrokken sociale inspectiediensten worden verstrekt. Dit laat toe om met behulp van data-analyses, zoals datamining en datamatching, een adequaat preventief en repressief beleid te voeren en het beleid sneller aan te passen aan de gewijzigde omstandigheden.

c) Logistiek

Het e-PV laat toe om in een vergelijkbare werkomgeving op een eenvoudigere wijze en met minder kosten te voorzien in een technische ondersteuning.

2. Kwaliteit

Het opstellen voor een proces-verbaal zal makkelijker worden voor de verbalisant. Hij zal een logische structuur moeten respecteren en zal beroep kunnen doen op de mogelijkheid om de gegevens nodig voor bepaalde rubrieken rechtstreeks via Internet aan te vullen (bijvoorbeeld de bijgewerkte uniforme inbreukenlijst, de constitutieve elementen van de vastgestelde inbreuk, etc.). Daarnaast is er ook een mogelijkheid om bepaalde gegevens automatisch in te laten vullen (bijvoorbeeld bepaalde identiteits- en adresgegevens). Het aantal fouten zal beperkt worden door het gebruik van standaardformulieren en een gemeenschappelijke uniforme inbreukenlijst. Dit garandeert een correctere en vollediger vaststelling van inbreuken.

3. Veiligheid

Deze elektronische gegevensstromen zullen leiden tot een juridische en technische beveiliging van de gegevensstromen die op dit ogenblik niet of niet steeds bestaat voor de gegevens op papier.

4. Versnelde afhandeling

De invoer van gegevens zal niet langer manueel moeten gebeuren en de uitwisseling van gegevens zal efficiënter zijn. Bijgevolg zullen dossiers sneller afgehandeld kunnen worden. Door het gebruik van standaardformulieren vergroot de betrouwbaarheid en zullen het aantal vergissingen verminderen.

5. Minder kosten en hogere opbrengsten

De automatisering zorgt ervoor dat het personeel zich kan richten op meer waardevolle taken. Door de statistische informatie die de invoering van het e-PV met zich meebrengt, kunnen de beschikbare middelen beter worden ingezet. De hogere kwaliteit van de processen-verbaal zal leiden tot de invordering van meer administratieve en strafrechtelijke geldboeten. Omdat dossiers sneller verwerkt zullen worden, zullen er minder verjaringstermijnen worden overschreden en zal de redelijke termijn minder vaak overschreden worden.

Artikel 23

Dit artikel bepaalt dat de sociaalrechtelijk inspecteurs bij de opstelling van een e-PV gebruik kunnen maken van de daartoe ontworpen informaticatoepassing om hun proces-verbaal op te stellen.

Deze processen-verbaal worden aangemaakt aan hand van de volgende persoonsgegevens:

- 1° de identificatie- en contactgegevens van het Rijksregister van de natuurlijke personen;
- 2° het vestigingsadres en het nummer van de Kruispuntbank van Ondernemingen .

De Vlaamse Sociale Inspectie beschikt over de nodige machtigingen voor het gebruik van deze gegevens.

Voor de uitwisseling van persoonsgegevens wordt gebruikgemaakt van de bevoegde dienstenintegratoren als dit van toepassing is.

Artikel 24

De sociaalrechtelijk inspecteurs zullen het e-PV ondertekenen met behulp van de elektronische handtekening die wordt gecreëerd door de elektronische identiteitskaart.

Het door de sociaalrechtelijk inspecteurs elektronisch ondertekende e-PV wordt volledig, inzonderheid wat de geldigheid en de bewijswaarde ervan betreft, geassimileerd met een door de sociaalrechtelijk inspecteurs op papier gesteld proces-verbaal dat met een handgeschreven handtekening werden ondertekend.

In de eerste fase zal er inderdaad nog moeten gewerkt worden met een op papier gesteld proces-verbaal, aangezien de diensten van Justitie in deze fase nog niet zullen participeren aan de elektronische gegevensuitwisseling.

Voor de opname van digitale handhavingsstukken in het Vlaams Handhavingsplatform (hierna VHP) vereist art. 4 §1 van het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving (hierna KVH) een gekwalificeerde elektronische handtekening, d.i. dezelfde (hoge) standaard die ook de e-PV databank vereist én nu verankerd wordt in het eerste lid van artikel 6/5.

In die zin voldoet het e-PV, voor zover opgesteld door de Vlaamse sociaalrechtelijke inspecteurs, aan de voorwaarden voor opname in het digitaal klassement (hierna: VHP), bedoeld in art. 4 KVH. Het derde lid van artikel 6/5 zorgt ervoor dat de door het VHP aangemaakte afgeleiden (standaard zonder vermelding van het RR-nummer, optioneel zonder vermelding van persoonsgegevens van de verbalisant: zie artikel 4 §3, 4de en 5de lid KVH) voor de opname in de e-PV – databank worden gelijkgesteld met het origineel, geborgd in het VHP.

Het e-PV zelf wordt opgesteld volgens de vormvereisten, opgelegd door het Sociaal Strafwetboek. Het authentieke stuk zit in het VHP en niet in de e-PV-databank, maar de e-PV-databank, en meer algemeen, de bevoegde overheden en de rechtsonderhorigen, hebben via het VHP wel de garantie op authenticiteit. Wanneer de authenticiteit of de integriteit van het afgeleide document wordt betwist, kan de rechter bovendien de vrijgave van het origineel bevelen (art. 4 §3, 6de lid KVH). Bij de uitwisseling van gegevens, o.a. in het kader van artikel 80 KVH, dient bovendien rekening te worden gehouden met eventuele beperkingen en randvoorwaarden die specifiek voor e-PV's zouden gelden.

Het derde lid is verder enkel relevant voor e-PV's, opgesteld door de Vlaamse sociaalrechtelijke inspecteurs.

Deze bepaling is tot slot onontbeerlijk voor het Vlaamse beleid m.b.t. de digitalisering in het kader van handhaving, die inhoudt dat alle digitale handhavingsdocumenten (incl. bv. sanctiebeslissingen) in authentieke vorm worden samengebracht en bewaard in het VHP.

Artikel 6/5, derde lid heeft geen onmiddellijke gevolgen. Het is pas van belang wanneer de digitaliseringsbepaling van het KVH (art. 4) bij BVR van toepassing wordt gesteld op het decreet Sociaalrechtelijk Toezicht. Deze van toepassingstelling vereist, net zoals de andere bepalingen die de legistieke basis van het VHP uitmaken, niet dat het decreet Sociaalrechtelijk Toezicht het KVH zelf van toepassing stelt. (art. 3, 3de lid KVH)

Ter informatie kan nog worden vermeld dat de gesprekken in functie van een proefaansluiting van de Vlaamse Sociale Inspectie op het VHP reeds zijn opgestart.

Artikel 25

Ingevolge de huidige bepalingen van artikel 7, 1° van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht kunnen de sociaalrechtelijk inspecteurs van de Vlaamse Sociale Inspectie, bij de uitoefening van hun controletaken, zich toegang verschaffen tot de bewoonde lokalen, hetzij :

- 1) mits machtiging tot visitatie verleend door de Politierechter;
- 2) mits voorafgaandelijke en uitdrukkelijke vraag of toestemming van de persoon die het werkelijk genot heeft van het pand.

Deze machtiging tot visitatie mag niet verward worden met het huiszoekingsbevel dat deel uitmaakt van een gerechtelijk onderzoek, zoals voorzien in het wetboek van strafvordering, en waarover de Onderzoeksrechter toestemming verleent. M.a.w. de machtiging tot visitatie machtigt de sociaalrechtelijk inspecteur om het bewoonde pand te betreden in het kader van het onderzoek, niet om handelingen te stellen die het voorwerp uitmaken van een huiszoekingsbevel.

Naast de hierboven opgesomde mogelijkheden wordt, naar analogie met artikel 24 van het Sociaal Strafwetboek, aan de sociaalrechtelijk inspecteurs de bevoegdheid gegeven om de bewoonde lokalen te betreden ingeval van betrapting op heterdaad, d.w.z. zonder dat de voorafgaande machtiging van de Politierechter of toestemming van de bewoner vereist is. 'Betrapting op heterdaad' wil zeggen dat de persoon betrappt wordt terwijl het misdrijf wordt gepleegd.

De doelstelling hiervan is duidelijk: voorkomen dat bepaalde bewijselementen die vlak na het misdrijf wel nog aanwezig zijn, verloren zouden gaan in de tijdspanne tussen de vaststelling van het misdrijf en de machtiging.

De betrapting op heterdaad op de werkplek veronderstelt in casu dat de sociaalrechtelijk inspecteur *de visu* vaststelt dat de persoon de inbreuk pleegt. Toegepast op de huidige bevoegdheden van de Vlaamse Sociale Inspectie betekent dit dat de sociaalrechtelijk inspecteurs – om op de notie van heterdaad een beroep te kunnen doen – *de visu* zullen moeten vaststellen dat personen aan het werken waren. Uiteraard gaat het over lokalen die hetzij onderdeel uitmaken van de werkplek of dien in de onmiddellijke nabijheid van de werkplek gelegen zijn.

Gekoppeld aan de huidige bevoegdheden betekent dit dat deze bevoegdheid uitsluitend zal aangewend worden bij controles op de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten (bijvoorbeeld controle tewerkstelling buitenlandse onderdanen) of het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling (bijvoorbeeld controle illegale uitzendactiviteiten). Een voorbeeld dat in de praktijk vaak kan voorkomen is het geval wanneer sociaalrechtelijk inspecteurs bij

een controlerende vaststellen dat renovatiewerken in een woning worden uitgevoerd door buitenlandse arbeidskrachten zonder geldige toelating tot arbeid of verblijfsdocumenten. In de huidige stand van de wetgeving zou de sociaalrechtelijk inspecteur een machtiging tot visitatie aan de Politierechter moeten vragen of de toestemming van de bewoner van het pand moeten verkrijgen om het pand te betreden, wat in de praktijk betekent dat de inbreuken niet meer kunnen worden vastgesteld omdat de betrokken werkkrachten zich ondertussen niet meer ter plaatse zullen bevinden. De aanpassing van deze bepaling wil dit voorkomen.

De Vlaamse Sociale Inspectie heeft niet de intentie om deze bevoegdheid aan te wenden bij de uitvoering van controles in woningen in het kader van de dienstenchequereglementering.

Het spreekt voor zich dat de sociaalrechtelijk inspecteur in het proces-verbaal een uitgebreide omschrijving zal moeten nemen van de feiten en de omstandigheden bij de toegang in geval van heterdaad.

Een rechterlijke controle op het legitiem gebruik van deze bevoegdheid is steeds mogelijk door de rechter ten gronde die uitspraak doet over de inbreuken.

Artikel 26

In artikel 26 wordt de mogelijkheid om de toepassing van de verplichtingen en de rechten, vermeld in artikel 12 tot en met 22 van de AVG, te beperken, die reeds voorzien was voor de sociaalrechtelijk inspecteurs, uitgebreid naar de aangewezen ambtenaren die administratieve geldboetes opleggen conform artikel 23, lid 1, e) en h), AVG.

Artikel 27

Dit artikel voegt een artikel 8/1 in. Deze bepaling is geïnspireerd op artikel 5bis van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid.

Het doel van deze bepaling is het voorzien in een wettelijke basis zodat de Vlaamse Sociale Inspectie in het kader van doelgerichte opsporingen en onderzoeken datamining- en datamatchingstechnieken kan aanwenden om zo profielen met een verhoogd risico op te sporen. De fraudeopsporing gebeurt aan de hand van correlaties. De finaliteit van de persoonsgegevensverwerking betreft de preventie, de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van de inbreuken op de wetgeving die tot de bevoegdheid behoren van de Vlaamse Sociale Inspectie en van de daartoe aangewezen ambtenaren behoren. Datamining en datamatching zijn dus middelen om het vooropgestelde doel te bereiken.

Dit artikel doet geen afbreuk aan de eventuele tussenkomst van de bevoegde toezichthoudende autoriteit. Het zal zich in voorkomend geval, volgens de geldende regels, uitspreken over de diverse aspecten van de mededeling van persoonsgegevens aan de Vlaamse Sociale Inspectie en zal in het bijzonder nagaan of de mededeling van persoonsgegevens wel degelijk beantwoordt aan de regelgeving in het kader van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Zo zal het kunnen controleren of de beginselen van finaliteit en proportionaliteit worden gerespecteerd (met andere woorden of de persoonsgegevens, uitgaande van het doeleinde waarvoor ze worden meegedeeld, daadwerkelijk relevant en niet overmatig zijn) en of er bij de verwerking van de persoonsgegevens afdoende veiligheidsmaatregelen zijn voorzien ter bescherming van de integriteit van de persoonlijke levenssfeer van de betrokkenen.

Overeenkomstig artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden heeft eenieder recht op eerbiediging van zijn

privéleven en kan geen inmenging van enig openbaar gezag daarin toegestaan worden, behalve voor zover dat bij de wet is voorzien en nodig is voor (onder meer) het economisch welzijn van het land, het voorkomen van strafbare feiten of de bescherming van rechten en vrijheden van anderen.

Overeenkomstig artikel 22 van de gecoördineerde Grondwet heeft eenieder recht op eerbiediging van zijn privéleven, behoudens in de gevallen en onder de voorwaarden door de wet bepaald, en waarborgt de regelgeving de bescherming van dat recht.

De verwerkingen in een datawarehouse om de Vlaamse Sociale Inspectie in staat te stellen om processen van datamining en datamatching, met inbegrip van profilering in de zin van artikel 4, 4) AVG uit te voeren, beantwoordt aan de voormelde bepalingen. De verwerkingen in het datawarehouse dragen bij tot de efficiënte aanpak van sociale fraude met voldoende aandacht voor de veiligheid van de persoonsgegevens die daartoe worden verwerkt en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de betrokkenen.

Het begrip "*datawarehouse*" of "*datapakhuis*" dient voor de toepassing van deze bepalingen op een technologie-neutrale wijze te worden begrepen als "*datasysteem met een grote hoeveelheid digitale gegevens die zich lenen voor analyse*", geïnspireerd op de begripsomschrijving door Van Dale.

Het begrip "*profilering*" is te verstaan zoals gedefinieerd in artikel 4, 4) van de AVG: "elke vorm van geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens waarbij aan de hand van persoonsgegevens bepaalde persoonlijke aspecten van een natuurlijke persoon worden geëvalueerd, met name met de bedoeling zijn beroepsprestaties, economische situatie, gezondheid, persoonlijke voorkeuren, interesses, betrouwbaarheid, gedrag, locatie of verplaatsingen te analyseren of te voorspellen."

Datamining is het gericht zoeken naar verbanden in gegevensverzamelingen met als doel profielen op te stellen voor verder onderzoek.

Zo een verzameling gegevens kan gevormd worden door gebeurtenissen in een praktijksituatie te registreren of door de resultaten van eerder uitgevoerde onderzoeken met elkaar te vergelijken en te herinterpreteren.

Datamatching is het vergelijken van twee sets van verzamelde data met elkaar. Dit kan op verschillende manieren, maar het proces is vaak gebaseerd op algoritmen of programmataal. De processors voeren dan een sequentiële analyse uit van elk individueel stukje data die ze koppelen met een individueel stuk van een andere dataset. Het koppelen van gegevens kan om dubbele inhoud te verwijderen of voor verschillende soorten datamining".

Op vraag van de VTC wordt een verduidelijking opgenomen met betrekking tot de categorieën betrokkenen, de categorieën van persoonsgegevens en de ontvangers van gegevens.

De categorieën van betrokkenen zijn de geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke personen en/of rechtspersonen op wie de verwerkte en/of de te verwerken persoonsgegevens betrekking hebben en die onder de toepassing vallen van de regelgeving waarop de Vlaamse Sociale Inspectie toezicht uitoefent. Deze regelgeving wordt opgesomd in artikel 2 van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht.

De categorieën persoonsgegevens die mogelijk kunnen gebruikt worden, zijn onder meer:

- de identificatie- en contactgegevens die zijn opgenomen in het Rijksregister van natuurlijke personen, het bis-register, het wachtregister en de kruispuntbank van ondernemingen;

- de gegevens die zijn opgenomen in het netwerk van de sociale zekerheid, zoals de tewerkstellingsgegevens, de bezoldigingsgegevens en de gegevens over de geleverde prestaties als loontrekkende met de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, de gegevens met betrekking tot de aansluiting van een zelfstandige bij een sociaal verzekeringsfonds, de gegevens van de Dimona- en Limosa-aangifte;
- de gegevens met betrekking tot de toepassing van de wetgeving die zijn opgenomen in de databanken van het Departement Werk en Sociale Economie (zoals gegevens met betrekking tot de aanvraag, toekenning, weigering of intrekking van toelating om te werken voor buitenlandse arbeidskrachten, gegevens met betrekking tot de aanvraag, toekenning, weigering of intrekking van beroepskaarten, gegevens met betrekking tot de aanvraag, toekenning, weigering of intrekking van erkenningen als uitzendbureau of dienstencheque-onderneming, en gegevens met betrekking tot de aankoop, de betaling, de toekenning of terugvordering van dienstencheques en dienstencheque-prestaties).

Het gaat hierbij om gegevens waarvoor de Vlaamse Sociale Inspectie gemachtigd is.

De ontvanger van deze gegevens is de Vlaamse Sociale Inspectie.

De verwerkte persoonsgegevens mogen bewaard worden zolang dit noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt.

Gelet op de finaliteit van preventie, vaststelling, vervolging en bestraffing van de inbreuken op de sociale wetgeving, die respectievelijk tot de bevoegdheid van de Vlaamse Sociale Inspectie en de aangewezen ambtenaren behoren, wordt de maximale bewaartermijn bepaald in functie van de verjaring van alle (burgerlijke, strafrechtelijke en andere) vorderingen. De periode van 1 jaar na de verjaring van de vorderingen, laat administratieve controle toe en biedt enige tijd om er zeker van te zijn dat de vorderingen definitief verjaard zijn. De verjaring van alle vorderingen dient ruim te worden opgevat en impliceert dat rekening wordt gehouden met de op de administratieve geldboeten toepasselijke regels vervat in het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht, met inbegrip van de principes van herhaling, alsook eendaadse samenloop van inbreuken en samenloop door eenheid van opzet.

Zoals verduidelijkt in de inleidende zin, geldt deze bewaartermijn onverminderd de bewaring noodzakelijk voor de verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden bedoeld in artikel 89 AVG.

De Vlaamse Sociale Inspectie alsook de Cel Administratieve Geldboeten, waartoe de krachtens artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaren behoren, zullen als verwerkingsverantwoordelijke de categorieën van personen aanwijzen die de persoonsgegevens in het datawarehouse kunnen raadplegen. Deze lijst wordt ter beschikking gehouden van de eventueel bevoegde toezichthoudende autoriteit. De aangewezen personen moeten onderworpen zijn aan een wettelijke, statutaire of contractuele verplichting tot het bewaren van het vertrouwelijk karakter van de betrokken persoonsgegevens.

Wat specifiek de mededeling van gegevens door en aan sociaalrechtelijk inspecteurs betreft, moet er bovendien worden op gewezen dat dit wordt omkaderd door artikel 9 van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht. Daarnaast rust op de sociaalrechtelijk inspecteurs de verplichting om de vertrouwelijkheid van de gegevens te respecteren. Krachtens artikel 8, §1, eerste lid van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht en artikel 58 van het Sociaal Strafwetboek moeten de sociaalrechtelijk inspecteurs de nodige maatregelen nemen om het vertrouwelijk karakter te verzekeren van de gegevens van persoonlijke aard waarvan ze kennis hebben gekregen

in de uitoefening van hun opdracht en om te verzekeren dat deze gegevens uitsluitend worden aangewend voor de uitoefening van hun toezichtopdracht. Bovendien verplicht artikel 8, § 2 van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht de sociaalrechtelijk inspecteurs tot geheimhouding wat betreft de oorsprong van de klachten en de aangiftes die tot hun bevoegdheid behoren. Daarnaast wordt in een specifieke deontologische code, die van toepassing is op alle personeelsleden van de Vlaamse Sociale Inspectie, voorzien in een professionele discretieplicht en een naleving van de privacyregels en de veiligheidsvoorschriften, waaronder bij het gebruik van informaticatoepassingen en databanken.

Het spreekt voor zich dat voor de krachtens artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaren in gelijkaardige statutaire of contractuele verplichtingen tot het bewaren van het vertrouwelijk karakter van de betrokken persoonsgegevens zal worden voorzien.

Er zijn geen geautomatiseerde vaststellingen van inbreuken op de wetgeving.

Naast de elementen die verkregen zijn met behulp van geautomatiseerde verwerking, worden er ook andere elementen in overweging genomen. Er is dus steeds een menselijke tussenkomst vereist en zonder deze tussenkomst van de sociaalrechtelijk inspecteurs is het niet mogelijk om inbreuken op de wetgeving vast te stellen.

Om inbreuken vast te stellen zullen de sociaalrechtelijk inspecteurs – op basis van de lijst die aan de hand van de datamining en/of matching werd verkregen – nog steeds een onderzoek moeten uitvoeren, binnen de wettelijke voorwaarden het bewijs van de inbreuken leveren. Het spreekt voor zich dat de Vlaamse Sociale Inspectie in dat kader de nodige zorg zal besteden aan de opleiding van de gebruikers en zo nodig aan de bijsturing van het gebruikte systeem

Bijgevolg voldoet dit artikel aan de vereiste van artikel 22 AVG dat bepaalt dat de betrokkene het recht heeft om niet te worden onderworpen aan een uitsluitend op geautomatiseerde verwerking, waaronder profilering, gebaseerd besluit waaraan voor hem rechtsgevolgen zijn verbonden of dat hem anderszins in aanmerkelijke mate treft.

Artikel 28

Dit artikel preciseert de verdere verwerking van persoonsgegevens door de Vlaamse Sociale Inspectie en door de ambtenaren, aangewezen om administratieve geldboeten op te leggen. De verdere verwerking van persoonsgegevens voor andere doeleinden dan die waarvoor de persoonsgegevens aanvankelijk zijn verzameld, mag enkel worden toegestaan indien de verwerking verenigbaar is met de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens aanvankelijk werden verzameld. Overweging 50 bij de AVG preciseert dat in dat geval geen afzonderlijke rechtsgrond vereist is dan die op grond waarvan de verzameling van persoonsgegevens werd toegestaan. Indien de verwerking noodzakelijk is voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is verleend, kan in het lidstatelijk recht (of in het Unierecht) worden vastgesteld en gespecificeerd voor welke taken en doeleinden de verdere verwerking als rechtmatig en verenigbaar moet worden beschouwd. De preventie, de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van de inbreuken op de wetgeving die tot de bevoegdheid van de genoemde verwerkingsverantwoordelijken behoren, wordt beschouwd als een dergelijke taak.

Dit artikel preciseert voor welke taken en doeleinden de verdere verwerking van persoonsgegevens door de Vlaamse Sociale Inspectie als rechtmatig en verenigbaar met de oorspronkelijke doeleinden moet worden beschouwd, met name wanneer en voor zover zowel de initiële verwerking als de verdere verwerking de preventie, de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van de inbreuken tot doel hebben. Dit betekent m.a.w. dat de gegevens die in het kader van datamining of datamatching met betrekking tot het frauduleus gebruik van dienstencheques bijvoorbeeld opnieuw zouden kunnen worden gebruikt en verwerkt om illegale tewerkstelling van vreemde arbeidskrachten op te sporen.

Tevens wordt gepreciseerd dat deze bepaling slechts geldt voor wat betreft de verwerkingen van persoonsgegevens waarvoor de Vlaamse Sociale Inspectie en de Cel Administratieve Gelboeten, waartoe de door de Vlaamse Regering aangewezen ambtenaren behoren, de verwerkingsverantwoordelijke zijn. Wanneer niet voldaan is aan deze voorwaarden, dan is de verdere verwerking niet noodzakelijk onrechtmatig, maar geldt het algemeen principe dat deze verwerking enkel mag worden toegestaan indien de verwerking verenigbaar is met de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens zijn verzameld. Het is immers allerm minst de bedoeling van de wetgever om met deze bepaling de verenigbaarheid van alle verdere verwerkingen te regelen.

Een latere verwerking door voormelde instanties van persoonsgegevens die aanvankelijk werden verzameld voor een ander doeleinde dan de regelgeving waarvoor ze bevoegd is, zal desgevallend opnieuw moeten worden voorgelegd aan bevoegde toezichthoudende autoriteit.

De Vlaamse Sociale Inspectie en de aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid, kunnen de persoonsgegevens die zijn verzameld voor een ander doeleinde dan voor de toepassing van de regelgeving waarvoor ze bevoegd zijn, alleen verder verwerken op voorwaarde dat die latere verwerking in voorkomend geval het voorwerp heeft uitgemaakt van een beraadslaging van de bevoegde toezichthoudende autoriteit.

Artikel 29

Deze artikelen brengen de bedragen van de administratieve geldboeten inzake private arbeidsbemiddeling in overeenstemming met het nieuwe sanctiekader.

Vermits er een indexeringsmechanisme wordt toegepast, worden de bedragen van de administratieve geldboeten daaraan aangepast.

De bepaling in punt 2° betreft een actualisering, overeenkomstig artikel 5, 6° van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling.

De bepaling in punt 3° betreft een bijkomende inbreuk en sanctie voor het gebruik van middelen, mechanismen of lijsten om vissers te verhinderen werk te vinden, overeenkomstig artikel 5, 26° van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling.

Verder wordt ook verwezen naar de commentaar bij de artikelen 51 tot en met 53.

Artikel 30

De bedragen van de administratieve geldboeten inzake het ondersteuningsdecreet sociale economie worden in overeenstemming gebracht met de bedragen die in het nieuw sanctiekader voorzien worden voor de sanctieniveaus 3 en 4, rekening houdend met de invoering van een indexeringsmechanisme.

Artikel 31

De bedragen van de administratieve geldboeten inzake collectief maatwerk worden in overeenstemming gebracht met de bedragen die in het nieuw sanctiekader voorzien worden voor de sanctieniveaus 2, 3 en 4, rekening houdend met de invoering van een indexeringsmechanisme.

Net als in de strafbepalingen in het decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling, wordt in paragraaf 3 van artikel 13/2 van voornoemd decreet van 30 april 2004 de notie "wetens en willens" telkens opgeheven. Omdat de punten 1° en 2°

van de tweede paragraaf zo dubbelop worden met de punten 1° en 2° van paragraaf 3, worden ze opgeheven.

Artikel 32

Deze artikelen stemmen de bepalingen met betrekking tot de administratieve geldboeten af op de wijzigingen inzake dienstencheques.

Vermits er een indexeringsmechanisme wordt toegepast, worden de bedragen van de administratieve geldboeten daaraan aangepast.

Verder wordt ook verwezen naar de commentaar bij de artikelen 16 tot en met 19.

Artikelen 33 tot en met 35

Deze artikelen brengen de bedragen van de administratieve geldboeten inzake economische migratie, in overeenstemming met het nieuwe sanctiekader.

Vermits er een indexeringsmechanisme wordt toegepast, worden de bedragen van de administratieve geldboeten daaraan aangepast.

Artikel 36

Dit artikel brengt de bedragen van de administratieve geldboeten inzake het Vlaamse opleidingsverlof in overeenstemming met het nieuwe sanctiekader.

Vermits er een indexeringsmechanisme wordt toegepast, worden de bedragen van de administratieve geldboeten daaraan aangepast.

Naar analogie met de strafrechtelijk sanctioneerbare inbreuken, wordt de notie "wetens en willens" opgeheven. Door de opheffing van de notie "willens en wetens" vormt de inbreuk vermeld onder artikel 13/7, paragraaf 2, 1° dubbel gebruik en wordt deze geschrapt (zie commentaar bij artikel 6).

Artikel 37

Dit artikel brengt de bedragen van de administratieve geldboeten inzake het maatwerk bij individuele inschakeling ("individueel maatwerk") in overeenstemming met het nieuwe sanctiekader.

Vermits er een indexeringsmechanisme wordt toegepast, worden de bedragen van de administratieve geldboeten daaraan aangepast.

Naar analogie met de strafrechtelijk sanctioneerbare inbreuken, wordt de notie "wetens en willens" opgeheven en worden de twee overbodig geworden bepalingen hierdoor telkens opgeheven (zie commentaar bij artikel 66).

Artikel 38

Dit artikel brengt de bedragen van de administratieve geldboeten inzake de premie kwalificerend werkplekleren voor ondernemingen en de leerlingenpremie alternerende opleiding in overeenstemming met het nieuwe sanctiekader.

Vermits er een indexeringsmechanisme wordt toegepast, worden de bedragen van de administratieve geldboeten daaraan aangepast.

Artikel 39

Er wordt een nieuw artikel ingevoegd in het decreet dat in de mogelijkheid voorziet om een administratieve geldboete op te leggen voor de inbreuk verhoging van toezicht.

Voor deze bepaling wordt in eerste instantie verwezen naar de artikelsgewijze commentaar bij artikel 61 (d.w.z. de wijziging van artikel 24, eerste lid, 3° van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht).

Zoals bij artikel 61 wordt aangegeven is de geldboete zwaar, doch in vergelijking met de geldboete die in artikel 82 van het kaderdecreet van 22 maart 2019 betreffende de bestuurlijke handhaving is voorzien – zijnde een geldboete tussen de 250 en 250.000 euro – is het bedrag van de geldboete zeer redelijk gelet op de ernst van de inbreuk.

Het spreekt voor zich dat ingeval van verhoging van toezicht proces-verbaal wordt opgesteld door de sociaalrechtelijk inspecteur. Het proces-verbaal wordt tegelijkertijd naar het Arbeidsauditoraat en de Cel Administratieve geldboeten doorgestuurd. In dat geval kan hetzij het Openbaar Ministerie vervolgen, hetzij een administratieve geldboete worden opgelegd. Indien de procedure tot oplegging van een administratieve geldboete wordt opgestart, zal de persoon die het voorwerp van het proces-verbaal uitmaakt voor verweer worden uitgenodigd. Indien een administratieve geldboete wordt opgelegd kan de persoon tegen wie de administratieve geldboete wordt opgelegd beroep aantekenen bij de arbeidsrechtbank. Een rechterlijke controle is m.a.w. steeds mogelijk door de rechter ten gronde.

Artikel 40

Dit artikel betreft slechts een actualisering die afgestemd wordt op de aanpassingen binnen het inbreuken- en sanctiekader aangaande de administratieve geldboeten uit hoofde van bepaalde strafbepalingen.

Artikel 41

De termijn waarbinnen de aangewezen ambtenaar een geldboete moet opleggen wordt uitgebreid van 8 naar 12 maanden, te rekenen vanaf de kennisgeving van de beslissing van het openbaar ministerie dat niet strafrechtelijk vervolgd wordt, of bij gebrek aan deze kennisgeving, na het aflopen van de voorziene termijn. Gezien de toename van het aantal te behandelen dossiers, is deze uitbreiding van termijn te verantwoorden. Een termijn van 12 maanden ligt daarbij binnen de grenzen van redelijke termijn van administratieve sanctionering.

Artikel 42

Artikel 18/1 voorziet momenteel dat administratieve geldboeten, onder dezelfde voorwaarden als voorzien voor strafrechtelijke geldboeten, worden vermenigvuldigd met het aantal betrokken werknemers.

Aangezien de strafrechtelijke geldboeten bij inbreuken op de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen (dienstencheques) niet alleen kunnen worden vermenigvuldigd met het aantal werknemers maar ook met het aantal gebruikers, wordt artikel 18/1 hiermee in overeenstemming gebracht (zie de commentaar bij de artikelen 16 tot en met 19).

Artikel 43

Naar analogie met het Sociaal Strafwetboek (zie art. 102) worden de administratieve geldboeten onderworpen aan de opdecimen. Dit laat toe het bedrag van de administratieve geldboeten tegelijkertijd aan te passen als de strafrechtelijke geldboeten, zonder dat er een nieuwe tussenkomst van de decreetgever vereist is specifiek voor de administratieve geldboeten.

Artikelen 44 en 50, 2°

Bij de sanctionering van inbreuken wordt rekening gehouden met reeds eerder gepleegde inbreuken. Een verzwaring van de sanctie in geval van recidive is een belangrijk afschrikkend instrument. In geval van herhaling kan de strafrechtelijke sanctie in de meeste gevallen op het dubbele van het maximum worden gebracht.

De Vlaamse administratieve geldboete werd in geval van herhaling automatisch verdubbeld. De automatische verdubbeling van deze geldboete in geval van herhaling is voortaan facultatief. Het komt immers aan de aangewezen ambtenaar toe om de opportuniteit van een verdubbeling van de geldboete in geval van herhaling in te schatten. In navolging van het Sociaal Strafwetboek wordt deze beoordelingsbevoegdheid aan de aangewezen ambtenaar en aan de strafrechter gegeven.

De figuur van herhaling wordt ook beter juridisch afgebakend. De originele bepaling liet in het midden of het eerste Pro Justitia geleid heeft tot een effectieve veroordeling of administratieve geldboete. Deze ruime definitie van herhaling, in samenhang met de verplichte verdubbeling van de administratieve geldboete, kon tot onwenselijke resultaten leiden. Er komt een algemeen geldende definitie van herhaling in de plaats waarbij een zwaardere sanctie kan worden opgelegd wanneer de betrokkene een nieuwe inbreuk pleegt in een bepaalde periode nadat de betrokkene strafrechtelijk veroordeeld werd of een administratieve geldboete opgelegd kreeg voor een eerdere inbreuk.

Artikelen 45 tot en met 49

Deze artikelen brengen de bedragen van de 'andere administratieve geldboeten' (inzake private arbeidsbemiddeling, het Vlaams opleidingsverlof, de transitiepremie voor werkzoekenden die een onderneming starten, de jobbonus en de jobbonus plus voor startende zelfstandigen) in overeenstemming met het nieuwe sanctiekader.

De inbreuk in artikel 21, 4° van het decreet wordt uitgebreid naar het bureau dat bij externe communicatie, ongeacht welke vorm, geen melding maakt van het registratienummer. Het doel hierbij is dat de sportbeoefenaar die een beroep wenst te doen op de diensten van een sportmakelaar kennis heeft van het feit of de sportmakelaar al dan niet geregistreerd is.

Artikel 50, 1°

Deze bepaling zorgt ervoor dat de opdecimen ook van toepassing worden op de bedragen van de 'andere administratieve geldboeten' (inzake private arbeidsbemiddeling, het Vlaams opleidingsverlof, de transitiepremie voor werkzoekenden die een onderneming starten, de jobbonus en de jobbonus plus voor startende zelfstandigen).

Zie ook de commentaar bij artikel 43.

Artikel 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59 en 60

Deze artikelen voorzien in de invoering van een nieuwe afdeling, die betrekking heeft op de kennisgeving en invordering van administratieve geldboeten opgelegd aan buitenlandse dienstverrichters met vestiging in een andere EU-lidstaat, wegens het niet-naleven van de in België geldende regels inzake detachering van werknemers. Overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk VI van richtlijn 2014/67/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014, kan bij de bevoegde instantie van een andere EU-lidstaat een verzoek tot kennisgeving van een beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete worden ingediend, evenals een verzoek tot invordering van deze geldboete.

De Centrale Invorderingscel van de Vlaamse Belastingdienst, die in geval van niet-betaling overgaat tot gedwongen uitvoering, kan conform de Europese Richtlijn 2010/24 geen internationale bijstand meer verkrijgen van de dienst Internationale Bijstand voor niet-fiscale schulden in het buitenland. Hierdoor wordt het praktisch onmogelijk om over te gaan tot gedwongen uitvoering in het buitenland.

Voor de administratieve geldboeten opgelegd aan een werkgever uit een EU-lidstaat wegens inbreuken in kader van de detachering van buitenlandse werknemers, biedt het systeem om via IMI een verzoek tot invordering te versturen aan de bevoegde instantie van de EU-lidstaat een oplossing. De ingevorderde bedragen komen wel toe aan de aangezochte instantie, maar zo is er tenminste geen straffeloosheid naar deze ondernemingen toe.

De ontworpen artikelen 23/1 en 23/2 voorzien in de verankering van de voorwaarden en modaliteiten voor de verzoeken tot kennisgeving en invordering, zoals opgenomen in voormelde richtlijn.

Bovendien wordt voorzien in de invoering van een nieuwe afdeling, die betrekking heeft op het inwilligen van verzoeken tot kennisgeving of tot invordering van een administratieve financiële sanctie en/of boete opgelegd in een andere EU-lidstaat aan een in België gevestigde dienstverrichter wegens het niet-naleven van de in de betreffende EU-lidstaat geldende regels inzake detachering van werknemers, overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk VI van richtlijn 2014/67/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014.

Zoals Vlaanderen overeenkomstig de bepalingen die worden ingevoerd bij artikelen 51, 52 en 53 een verzoek tot kennisgeving of invordering van een administratieve geldboete aan de bevoegde instantie van een EU-lidstaat kan richten, zullen andere EU-lidstaten gelijkaardige verzoeken kunnen richten aan het Departement WSE voor wat betreft de financiële sancties of boetes die in een EU-lidstaat werden opgelegd aan een in België gevestigde onderneming. De Centrale Invorderingscel van de Vlaamse Belastingdienst zal instaan voor de invordering van deze financiële sancties of boetes, die toekomen aan het Vlaamse Gewest (in geval het een gewestaangelegenheid betreft) of aan de Vlaamse Gemeenschap (in geval het een gemeenschapsaangelegenheid betreft).

De ontworpen artikelen 23/3 tot en met 26/6 voorzien in de verankering van de voorwaarden en modaliteiten voor de verzoeken tot kennisgeving en invordering van andere EU-lidstaten, zoals opgenomen in voormelde richtlijn.

Artikel 61

Dit artikel voorziet een actualisering van de inbreuken en de sanctiebepalingen bij niet-naleving van de door de Vlaamse Sociale Inspectie opgelegde maatregelen, bij

verhinderende van toezicht, of bij niet-nakoming van de beslissing van de Voorzitter van de Arbeidsrechtbank.

Het gaat in concreto om de volgende wijzigingen :

- Door de Vlaamse Sociale inspectie kunnen overeenkomstig artikel 7, 3° en 4° van het decreet van 30 april 2004 houdend sociaalrechtelijk toezicht, maatregelen worden opgelegd, nl. aanplakking of overhandiging van documenten (artikel 7, 3°) en opmaking en overhandiging van documenten (artikel 7, 4°).

Thans wordt alleen de inbreuk van de aanplakking of de overhandiging van documenten voorzien in artikel 7, 3° strafbaar gesteld via een gevangenisstraf van 8 dagen tot 3 maanden en een strafrechtelijke geldboete van 26 tot 500 euro. Deze inbreuk dateert van 2004, m.a.w. van een periode dat het beleidsdomein WSE nog geen echt handhavingskader had.

Er wordt naar analogie met het Sociaal Strafwetboek voorgesteld om bij de niet-naleving van het door de sociaalrechtelijk inspecteurs gegeven bevel tot aanplakking en/of overhandiging van documenten een inbreuk van sanctieniveau 3 te voorzien, d.w.z. de thans voorziene gevangenisstraf wordt afgeschaft;

✓ de bestaande strafrechtelijke geldboete wordt verhoogd.

- De bestaande inbreuk niet-regularisatie van een inbreuk waarvoor een administratieve geldboete werd opgelegd (huidig artikel 24, eerste lid, 2°), wordt opgeheven.

Het gaat in concreto om de (kleinere) inbreuken, die enkel via een administratieve geldboete kunnen worden bestraft (zie de artikelen 21 tot en met 21/4 van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht) én waar de werkgever een door de Vlaamse Sociale Inspectie voorgestelde regularisatie niet naleeft.

- Naar analogie met de inbreuk van artikel 24, eerste lid, 1°, wordt in artikel 24, eerste lid 2° een nieuwe inbreuk ingevoegd wegens niet-naleving van het door de sociaalrechtelijk inspecteurs gegeven bevel tot het opmaken of overhandigen van documenten, bedoeld in artikel 7, 4°. Voor deze inbreuk wordt ook een sanctie van niveau 3 voorzien.
- Verhinderende van toezicht (artikel 24, eerste lid, 3°).

Het toezicht van een sociale inspectiedienst kan nooit met geweld of dwang worden afgedwongen. De miskennis van het toezicht kan alleen aanleiding geven tot een straf via de strafbaarstelling van verandering van toezicht.

De huidige inbreuk wegens verandering van toezicht voorziet een gevangenisstraf van 8 dagen tot 1 jaar en een strafrechtelijke geldboete van 1000 tot 5000 euro. Deze inbreuk dateert nog van 2004, m.a.w. van een periode vóór dat binnen het Beleidsdomein WSE een globaal handhavingskader werd uitgewerkt.

Om te vermijden dat verandering van toezicht in de praktijk lichter wordt bestraft dan de niet-naleving van de wetgeving, is het aangewezen om verandering van toezicht te sanctioneren op hetzelfde niveau als de zwaarste inbreuken (= categorie 5). Dit komt neer op een bestraffing met een gevangenisstraf van 6 maanden tot 3 jaar en een strafrechtelijke geldboete van 600 tot 6000 euro.

Het gaat hier om een zware geldboete maar in vergelijking met de geldboete die in artikel 82 van het kaderdecreet van 22 maart 2019 betreffende de bestuurlijke handhaving – zijnde een geldboete tussen de 250 en 250.000 euro – is het bedrag van de geldboete zeer redelijk gelet op de ernst van de inbreuk.

- De Vlaamse Sociale Inspectie kan overeenkomstig het artikel 7/2 en volgende van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht, maatregelen (inbeslagnemingen of verzegelingen) treffen.

Elke persoon die zich door deze beslissingen gegriefd of benadeeld voelt, kan tegen deze maatregelen beroep instellen bij de Voorzitter van de Arbeidsrechtbank. De procedure uitgewerkt in artikel 7/5 van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht is analoog met deze voorzien in het Sociaal Strafwetboek.

Bij de niet-naleving van deze gerechtelijke beslissing wordt naar analogie met het Sociaal Strafwetboek een inbreuk van niveau 3 voorzien.

In geval van herhaling binnen vijf jaar kunnen de straffen op het dubbele van het maximum worden gebracht.

Artikelen 62 en 63

Deze artikelen voorzien in de invoering van een nieuw hoofdstuk, die betrekking heeft op de tijdelijke uitsluiting van het recht op subsidie (zie begripsomschrijving in artikel 13, 3° van het Decreet Sociaalrechtelijk Toezicht) wanneer de persoon:

1° overeenkomstig dit decreet een definitieve veroordeling heeft opgelopen wegens een inbreuk dat wordt bestraft met een strafrechtelijke geldboete van 300 tot 3000 euro of met een strafrechtelijke geldboete van 600 tot 6000 euro;

2° overeenkomstig dit decreet een definitieve administratieve beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete heeft opgelopen van 150 tot 1500 euro of van 300 tot 3000 euro;

3° een definitieve veroordeling of definitieve administratieve beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete heeft opgelopen wegens een inbreuk op de sociale wetgeving die wordt bestraft met een sanctieniveau 4, vermeld in artikel 101 van Sociaal Strafwetboek

De Vlaamse Regering zal de nadere voorwaarden bepalen.

Hoofdstuk 7. Wijzigingen aan het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling

Artikel 64

De bewoordingen van artikel 20/3, punt 1° van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling wordt geherformuleerd. Momenteel luidt deze bepaling als volgt: *"1° de sportmakelaar benadert geen sportbeoefenaars jonger dan vijftien jaar, direct of indirect, met het oog op het afsluiten van een overeenkomst voor het verrichten van diensten van private arbeidsbemiddeling voor sportbeoefenaars"*.

Deze bewoordingen laten uitschijnen dat een actieve handeling van de sportmakelaar wordt vereist ('het benaderen') en de situatie waarin de sportmakelaar zelf wordt benaderd door (de ouders van) de sportbeoefenaar die jonger is dan vijftien jaar wel is toegestaan. Deze interpretatie zou echter een volledige uitholling van dit verbod met zich meebrengen, aangezien sportmakelaars zouden kunnen stellen dat de eerste stappen werden genomen door de sportbeoefenaar zelf of door zijn of haar ouders. In de praktijk is dit quasi onmogelijk om te bewijzen.

De bepaling wordt daarom meer sluitend gemaakt, zodat het duidelijk is dat het niet mogelijk is om bemiddelingsactiviteiten te verrichten voor een sportbeoefenaar jonger dan vijftien jaar, ook niet wanneer het initiatief hiertoe werd genomen door de sportbeoefenaar zelf of door zijn of haar ouders.

"Activiteiten die gericht zijn op het afsluiten van een overeenkomst" moet hier ruim worden geïnterpreteerd: hieronder valt het rechtstreeks benaderen van de sportbeoefenaar jonger

dan vijftien jaar, alsook het indirect benaderen via de ouders of voogd, wanneer deze benadering tot doel heeft om (in de toekomst) een overeenkomst voor private arbeidsbemiddeling voor sportbeoefenaars af te sluiten. Daarnaast zijn ook activiteiten als het voeren van gesprekken of onderhandelingen met dit oogmerk, waarbij de jongere of zijn ouders/voogd zelf het initiatief namen en de sportmakelaar hebben benaderd, niet toegelaten.

Artikel 65

In artikel 23 van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling worden een aantal wijzigingen doorgevoerd.

Er wordt voorgesteld om bij het beroep op een niet-erkend uitzendbureau (inbreuk thans voorzien in artikel 23, 14°) een strafverzwaring door te voeren. Deze inbreuk wordt daarom opgeheven en opnieuw ingevoerd in artikel 24,11°.

Naar analogie met de inbreuk die in artikel 23, 12° voor uitzendbureaus bestaat, wordt in artikel 23, 14° een inbreuk voorzien voor het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die publiciteit voeren die potentiële betaalde sportbeoefenaars kan misleiden.

Omdat de hoogte van de sancties, bureaus er vaak niet toe aanzetten om de wetgeving na te leven, wordt voor de hiernavolgende inbreuken een multiplicator ingevoerd (d.w.z. een vermenigvuldiging van de sanctie met het aantal werknemers op wie de inbreuk betrekking heeft) :

- het als voorwaarde stellen dat de personen voor wie het bureau bemiddeld heeft, het bureau bij iedere nieuwe bemiddeling zal laten optreden (artikel 23, 7°);
- een schadevergoeding vragen van werknemers die een bemiddelingsprocedure vroegtijdig stopzetten of die niet ingaan op een vacature waarvoor zij zich kandidaat hebben gesteld (artikel 23, 8);
- het niet-overhandigen van een attest waarop de datum en het uur van het bezoek wordt vermeld aan de sollicitant die onderworpen is aan de werklozencontrole én die aan een selectieprocedure deelneemt (artikel 23, 9°).

Artikel 66

In artikel 24 van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling worden de volgende wijzigingen doorgevoerd.

Vooreerst wordt in het kader van een 'zachte depenalisering' een aanzienlijk strafverlichting doorgevoerd, d.w.z. :

- de bestaande gevangenisstraf wordt afgeschaft;
- de bedragen van de strafrechtelijke geldboeten worden verlaagd.

Voor het beroep op een niet-erkend uitzendbureau wordt een strafverzwaring voorzien.

Deze inbreuk (huidig artikel 23, 14°) wordt opgenomen in artikel 24,11°.

Er zijn immers heel wat (illegale) uitzendbureaus – vaak van buitenlandse origine – die goedkope arbeidskrachten op de Belgische/Vlaamse arbeidsmarkt aanbieden zonder de nodige wettelijke of sectorale spelregels (erkenning als uitzendkantoor, loon-, tewerkstellings- en arbeidsvoorwaarden) na te leven. Deze ondernemingen proberen zich dan vaak te maskeren als (onder)aannemer, consultancybureau, projectbureau, payrollbureau, managementbureau,...

De toepasselijke wettelijke en sectorale verplichtingen zijn er zowel om concurrentievervalsing tegen te gaan als om de betrokken werknemers te beschermen.

Gebruikers blijven vaak een beroep doen op illegale uitzendbureaus omdat het financieel-economisch veel interessanter is, omdat de pakkans zeer klein is, en omdat de risico's/sancties (betaling toepasselijke lonen, RSZ-bijdragen, boetes,...) bij de vaststelling van inbreuken niet opwegen tegen de winst die wordt gemaakt bij de niet-naleving van de wetgeving. In de praktijk wordt bij controles vastgesteld dat de huidige sancties onvoldoende afschrikkend werken.

Omwille van de enorme bedragen die omgaan in de handel van soms jonge sporters moeten jonge sportbeoefenaars beter beschermd worden.

Daarom worden 2 nieuwe inbreuken voorzien, nl. :

- het verrichten van activiteiten die gericht zijn op het afsluiten van een overeenkomst voor het verrichten van diensten van private arbeidsbemiddeling voor sportbeoefenaars, als de betrokken sportbeoefenaar de leeftijd van vijftien jaar nog niet heeft bereikt (inbreuk op artikel 20/3, 1° van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling);
- het vragen van een vergoeding vragen voor het verrichten van diensten van private arbeidsbemiddeling voor een minderjarige sportbeoefenaar (inbreuk op artikel 20/3, 1° van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling).

Deze bepalingen zorgen ervoor dat, naast de schorsing of intrekking van de registratie, ook een geldboete kan worden opgelegd aan de sportmakelaar die zich schuldig maakt aan deze inbreuken. Deze bepalingen beogen een bijkomende bescherming voor minderjarige sportbeoefenaars tegen misbruiken, aangezien zij hier omwille van hun jeugdigheid en onervarenheid extra gevoelig voor zijn.

In het Vlaams regeerakkoord 2019-2024 wordt met betrekking tot de bestrijding van discriminatie het volgende bepaald :

"Om elk talent een kans te geven, zonder onderscheid, blijven we elke vorm van discriminatie bestrijden. We gaan verder in op de ingeslagen weg van sensibilisering, zelfregulering door de sectoren, opleiding en gerichte controles vanuit sociale inspectie. We reageren kordaat op discriminatie op de arbeidsvloer. Daarom zal de Afdeling Toezicht en Handhaving van het Departement WSE aandacht besteden aan het vermijden van alle vormen van wettelijk verboden discriminatie. Daarnaast dragen we de parketten op om de nodige aandacht te geven aan de strijd tegen discriminatie." (p.80)

Op basis van dit engagement zal de Vlaamse Sociale Inspectie gerichte controles uitvoeren met het oog op de bestrijding van discriminatie.

Dit engagement uit het regeerakkoord wordt doorgetrokken in de beleidsnota "Werk en Sociale Economie":

"Bestrijden van discriminatie op de arbeidsmarkt – Om elk talent een kans te geven, zonder onderscheid, bestrijden we actief elke vorm van discriminatie. We doen dit door sensibilisering, preventie en zelfregulering door de sectoren. Maar we zorgen ook voor een adequate curatieve handhaving met gerichte controles vanuit de Vlaamse Sociale Inspectie." (p. 13)

De bestrijding van arbeidsgerelateerde discriminatie is een prioriteit voor de Vlaamse Sociale Inspectie. Binnen de grenzen van het huidige bevoegdheidskader worden de aan controle onderhevige sectoren op zeer regelmatige basis gecontroleerd.

In de praktijk stoot de Vlaamse Sociale Inspectie bij deze strijd op enkele obstakels. Discriminatie is immers vaak een relationeel gegeven, dat deel uitmaakt van een contextuele interactie. Zowel door diegene die discrimineert als de gediscrimineerde wordt

dit achteraf vaak geobjectiveerd. Vermoedens van discriminatie zijn daardoor, zelfs bij klachten en meldingen, moeilijk retrospectief hard te maken. Daarbij komt dat de discriminerende opdracht in de praktijk vaak door de klant of gebruiker wordt gegeven. Op basis van de huidige regelgeving kan deze discriminerende opdracht thans niet worden aangepakt.

Dit maakt dat het sanctionerend optreden bij discriminatie thans beperkt is tot bureaus die een werknemer of een werkzoekende niet behandelen op een objectieve, respectvolle en niet-discriminerende wijze. In vergelijking met het algemeen optreden binnen de private arbeidsbemiddeling is dit dus zeer beperkt.

In artikel 5, 7° van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling is thans de verplichting opgenomen voor het bemiddelingsbureau om de werknemer op een objectieve, respectvolle en niet-discriminerende wijze te behandelen. De niet-naleving van deze verplichting wordt voor het bureau thans gesanctioneerd in artikel 24, 19° van het decreet.

Het bestaande sanctieniveau voor een bureau voor private arbeidsbemiddeling (cfr. artikel 24, 19°) wordt niet gewijzigd, wat in de praktijk – door de zachte depenalisering die wordt doorgevoerd – de facto een strafverlichting inhoudt.

Naar analogie met de inbreuk voor discriminatie door een bureau voor private arbeidsbemiddeling, wordt in artikel 24, 12° een inbreuk voorzien voor de gebruikers die een bureau ertoe aanzetten of opdracht geven om bij de bemiddeling gebruik te maken van discriminerende criteria.

Deze rechtsgrond wordt ondergebracht onder het art. 24, 12°, en daarmee wordt de inbreuk op hetzelfde niveau gesanctioneerd als de inbreuk voor een gebruiker die een beroep doet op een niet-erkend uitzendbureau (cfr. artikel 24, 11°).

Zoals in de inleiding reeds is aangegeven, is het de bedoeling om fraude strenger aan te pakken en de sanctionering ervan beter op mekaar af te stemmen.

Er kunnen tal van situaties worden opgesomd die wijzen op de intentie om de regelgeving bewust niet na te leven of op de intentie om te frauderen, waarbij de inbreuken een belangrijke maatschappelijke impact hebben en waarbij de bestaande sancties als te licht moeten worden beschouwd.

Er kan in dit kader worden verwezen naar de inbreuken die thans zijn opgenomen in artikel 24, 11° tot en met 15°, 20, 22° en 23°, nl. :

- het verkrijgen van een erkenning op basis van valse, onvolledige of onjuiste verklaringen (artikel 24, 11°);
- het afsluiten van nieuwe overeenkomsten, deze wijzigen, vernieuwen of verlengen na de intrekking van de erkenning (artikel 24, 12°);
- het uitvoeren van uitzendactiviteiten na de intrekking of schrapping van de erkenning (artikel 24, 13°);
- het exploiteren van een uitzendbureau zonder in het bezit te zijn van een voorafgaande regelmatige erkenning of het niet meer voldoen aan de erkenningsvoorwaarden (artikel 24, 14°);
- het als gebruiker wetens en willens een beroep doen op een uitzendbureau dat niet beschikt over een regelmatige erkenning (artikel 24, 15°);
- het uitbaten van een bureau als sportmakelaar zonder voorafgaandelijk geregistreerd te zijn (artikel 24, 20°);

- het uitoefenen van activiteiten als sportmakelaar na de schorsing of intrekking van de registratie nog activiteiten (artikel 24, 22°);
- het als werkgever wetens en willens een beroep doet op een bureau voor sportmakelaars dat niet voorafgaandelijk geregistreerd is (artikel 24, 23°).

Om deze inbreuken strenger te kunnen bestraffen worden deze opgeheven en hernomen in het nieuwe artikel 24/1.

Omdat de hoogte van de sancties bureaus er vaak niet toe aanzetten om de wetgeving na te leven, wordt voor de volgende inbreuk voorgesteld om een multiplicator in te voeren (d.w.z. een vermenigvuldiging van de sanctie met het aantal werknemers op wie de inbreuk betrekking heeft) :

- het vragen of ontvangen van vergoedingen, commissielonen, bijdragen, toelatings- of inschrijvingsgelden buiten de door het decreet bepaalde voorwaarden (artikel 24, 16°);

Artikel 67

Er wordt een nieuw artikel 24/1 ingevoegd dat de inbreuken van het bestaande artikel 24, 11° tot en met 15°, 20°, 22° en 23° integreert.

Zoals in de commentaar bij artikel 66 is aangegeven, kunnen er heel wat situaties zijn die wijzen op de intentie om de regelgeving bewust niet na te leven of op de intentie om te frauderen, en waarbij de inbreuk een belangrijke maatschappelijke impact heeft.

Een heel treffend voorbeeld op dit vlak is de exploitatie van een niet-erkend uitzendbureau. Er zijn heel wat bureaus – vaak van buitenlandse origine en illegaal – die goedkope arbeidskrachten op de Belgische of de Vlaamse arbeidsmarkt aanbieden zonder de wettelijke of sectorale spelregels (erkenning als uitzendbureau, storting van de waarborg aan het fonds, naleving van de tewerkstellings- en arbeidsvoorwaarden) na te leven. Deze ondernemingen nemen vaak de gedaante aan van (onder)aannemer, consultancybureau, projectbureau, payrollbureau, managementbureau,...

Deze strategie biedt de betrokken bureaus een aanzienlijk economisch voordeel omdat deze – door de niet-naleving van de wettelijke en sectorale verplichtingen – diensten kunnen aanbieden tegen een kostprijs die veel lager is dan de normale kostprijs van bonafide concurrenten. Ter beschikking gestelde werknemers krijgen niet de voorziene wettelijke bescherming en bonafide concurrenten lijden concurrentieel nadeel.

Dergelijke praktijken moeten daarom zwaarder worden aangepakt.

Hetzelfde geldt evenzeer voor de gebruikers die wetens en willens blijven samenwerken met niet-erkende uitzendbureaus, omdat het financieel-economisch veel interessanter is, omdat de pakkans zeer klein is, of omdat de risico's/sancties (betaling van toepasselijke lonen, van RSZ-bijdragen, van boetes,...) bij de vaststelling van inbreuken niet opwegen tegen de (potentiële) winst die kan worden gemaakt door de niet-naleving van de wetgeving.

Naar analogie met de exploitatie van een niet-erkend uitzendbureau wordt de inbreuk op de exploitatie van een bureau als sportmakelaar zonder voorafgaandelijke registratie, evenals het willens en wetens blijven samenwerken met een dergelijk bureau, zwaarder aangepakt.

De inbreuken die in artikel 24/1 zijn opgenomen betreffen :

- het exploiteren van een uitzendbureau zonder in het bezit te zijn van een voorafgaande regelmatige erkenning of het niet meer voldoen aan de erkenningsvoorwaarden (artikel 24/1, 1° - deze inbreuk was vroeger opgenomen in artikel 24, 14°);
- het afsluiten van nieuwe overeenkomsten, deze wijzigen, vernieuwen of verlengen na de intrekking van de erkenning (artikel 24/1, 2° - deze inbreuk was vroeger opgenomen in artikel 24, 12°);
- het uitvoeren van uitzendactiviteiten na de intrekking of schrapping van de erkenning (artikel 24/1, 3° - deze inbreuk was vroeger opgenomen in artikel 24, 13°);
- het uitbaten van een bureau als sportmakelaar zonder voorafgaandelijk geregistreerd te zijn (artikel 24/1, 4° - deze inbreuk was vroeger opgenomen in artikel 24, 20°);
- het uitoefenen van activiteiten als sportmakelaar na de schorsing of intrekking van de registratie nog activiteiten (artikel 24/1, 5° - deze inbreuk was vroeger opgenomen in artikel 24, 22°);
- het verkrijgen van een erkenning op basis van valse, onvolledige of onjuiste verklaringen (artikel 24/1, 6° - deze inbreuk was vroeger opgenomen in artikel 24, 11°);
- het als gebruiker wetens en willens een beroep doet op een uitzendbureau dat niet beschikt over een regelmatige erkenning (artikel 24/1, 7° - deze inbreuk was vroeger opgenomen in artikel 24, 15°);
- het als werkgever wetens en willens een beroep doet op een bureau voor sportmakelaars dat niet voorafgaandelijk geregistreerd is (artikel 24/1, 8° - deze inbreuk was vroeger opgenomen in artikel 24, 23°).

Voor de inbreuken van artikel 24/1, eerste lid, 1° tot en met 5° wordt tevens voorgesteld om een multiplicator in te voeren (d.w.z. een vermenigvuldiging van de sanctie met het aantal werknemers op wie de inbreuk betrekking heeft).

Het betreft in concreto de volgende inbreuken :

- het exploiteren van een uitzendbureau zonder in het bezit te zijn van een voorafgaande regelmatige erkenning of het niet meer voldoen aan de erkenningsvoorwaarden (nieuw artikel 24, eerste lid, 1°);
- het afsluiten van nieuwe overeenkomsten, deze wijzigen, vernieuwen of verlengen na de intrekking van de erkenning (nieuw artikel 24, eerste lid, 2°);
- het uitvoeren van uitzendactiviteiten na de intrekking of schrapping van de erkenning (nieuw artikel 24/1, eerste lid, 3°);
- het uitbaten van een bureau als sportmakelaar zonder voorafgaandelijk geregistreerd te zijn (nieuw artikel 24, eerste lid, 4°);
- het uitoefenen van activiteiten als sportmakelaar na de schorsing of intrekking van de registratie nog activiteiten (nieuw artikel 24, eerste lid, 5°).

Artikel 68

Zie commentaar bij artikel 4.

Hoofdstuk 8. Wijzigingen aan het decreet van 17 februari 2012 betreffende de ondersteuning van het ondernemerschap op het vlak van de sociale economie en de stimulering van het maatschappelijk verantwoord ondernemen

Artikel 69

In het kader van een 'zachte depenalisering' wordt voor de inbreuken die zijn opgenomen in artikel 18 van het bovengenoemd decreet van 17 februari 2012 de gevangenisstraf afgeschaft en worden de bedragen van de strafrechtelijke geldboete verlaagd. De aanpassing houdt een aanzienlijke strafverlichting in.

Artikel 70

Zie commentaar bij artikel 4.

Hoofdstuk 9. Wijzigingen aan het decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling

Artikel 71

In het kader van een 'zachte depenalisering' wordt voor de inbreuken die zijn opgenomen in artikel 37 van het bovengenoemd decreet van 12 juli 2013 de gevangenisstraf afgeschaft. De aanpassing houdt een aanzienlijke strafverlichting in.

Artikel 72

In het kader van een 'zachte depenalisering' wordt voor de inbreuken die in artikel 38 van hetzelfde decreet van 12 juli 2013 zijn opgenomen een dubbele operatie doorgevoerd, d.w.z. :

- de gevangenisstraf wordt afgeschaft;
- de bedragen van de strafrechtelijke geldboete worden verlaagd.

Dit betekent een aanzienlijke strafverlichting.

Twee bepalingen die overbodig geworden zijn door de opheffing van de notie "wetens en willens" in artikel 39 van hetzelfde decreet van 12 juli 2013 (zie hieronder) worden tevens opgeheven.

Een maatwerkbedrijf kan met andere private en publieke ondernemingen of organisaties samenwerken in het kader van enclavewerking. Hierbij moeten evenwel een aantal regels nageleefd worden (opstelling van een schriftelijke overeenkomst waarvan kopie moet bezorgd worden aan het departement WSE, dagelijkse registratie van de doelgroepwerknemers en de begeleiders in de enclavewerking en in de praktijk de facto ook de naleving van de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers).

Omdat de naleving van de bepalingen inzake enclavewerking (artikel 38, 5°) een pijnpunt blijft, wordt voor deze inbreuk voorgesteld een multiplicator in te voeren (d.w.z. een vermenigvuldiging van de geldboete met het aantal doelgroepwerknemers die tewerkgesteld worden in de enclavewerking op wie de inbreuk betrekking heeft).

Artikel 73

In artikel 39 van hetzelfde decreet van 12 juli 2013 wordt de notie "wetens en willens" telkens opgeheven.

Tevens wordt ook in dit artikel een multiplicator voorzien wanneer de inbreuken begaan worden door het maatwerkbbedrijf, zijn lasthebbers of aangestelden, d.w.z. een vermenigvuldiging van de geldboete met het aantal doelgroepwerknemers voor wie onterecht een subsidie werd aangevraagd, verkregen of behouden.

Artikel 74

Zie commentaar bij artikel 4.

Hoofdstuk 10. Wijziging aan het decreet van 5 oktober 2021 over de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten door buitenlandse onderdanen

Artikel 75

Zie commentaar bij artikel 4.

Artikel 76

Voor de inbreuken, vermeld in artikel 21 van het decreet van 5 oktober 2021 over de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten door buitenlandse onderdanen, wordt de strafrechtelijke geldboete verhoogd van 250 tot 2500 euro naar 300 tot 3000 euro, hetgeen de standaard wordt voor inbreuken van categorie 4.

Hoofdstuk 11. Wijziging aan het decreet van 14 januari 2022 over maatwerk bij individuele inschakeling

Artikel 77

In het kader van een 'zachte depenalisering' wordt voor de inbreuken die zijn opgenomen in artikel 42 van bovengenoemd decreet van 14 januari 2022 de gevangenisstraf afgeschaft.

Artikel 78

In het kader van een 'zachte depenalisering' wordt voor de inbreuken die in artikel 43 van hetzelfde decreet van 14 januari 2022 zijn opgenomen de gevangenisstraf afgeschaft en worden de bedragen van de strafrechtelijke geldboete verlaagd.

Dit betekent een aanzienlijke strafverlichting

Twee bepalingen die overbodig geworden zijn door de opheffing van de notie "wetens en willens" in artikel 44 van hetzelfde decreet van 14 januari 2022 (zie hieronder) worden opgeheven.

Artikel 79

Voor de inbreuken die vermeld worden in artikel 44 van hetzelfde decreet van 14 januari 2022, wordt het aspect "wetens en willens" opgeheven.

Tegelijk wordt de strafrechtelijke geldboete opgetrokken om ze te aligneren op de boete voor inbreuken van categorie 4.

Artikel 80

Zie commentaar bij artikel 4.

Hoofdstuk 12. Wijziging aan het decreet van XXXXXXXXX over de premie kwalificerend werkplekieren voor ondernemingen en de leerlingenpremie alternerende opleiding

Artikel 81

In het kader van een 'zachte depenalisering' wordt voor de inbreuken die in artikel 12 van het decreet van XXXXXXXXX over de premie kwalificerend werkplekieren voor ondernemingen en de leerlingenpremie alternerende opleiding zijn opgenomen, de gevangenisstraf afgeschaft en worden de bedragen van de strafrechtelijke geldboete verlaagd.

Dit betekent een aanzienlijke strafverlichting

Artikel 82

Voor de inbreuken, vermeld in artikel 13 van hetzelfde decreet van XXXXXXXXX, wordt de strafrechtelijke geldboete opgetrokken om ze te aligneren op de boete voor inbreuken van categorie 4.

Tegelijk wordt de notie "wetens en willens" telkens opgeheven. Daardoor wordt punt 1° van het eerste lid dubbelop met het voorgaand artikel 12 en wordt het opgeheven.

Artikel 83

Zie commentaar bij artikel 4.

Hoofdstuk 13. Inwerkingtreding

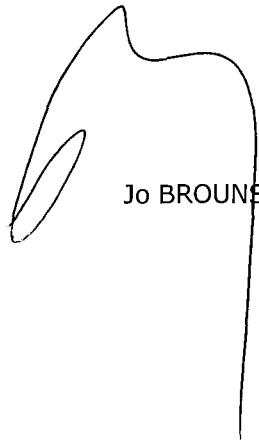
Artikel 84

Deze bepaling regelt de inwerkingtreding.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw,

Jo BROUNS